Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 537
Vineri 19 iunie 1959

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

GATA PENTRU STRINSUL RECOLTEI

La marginea tarlalei de grîu a gospodăriei colective din comuna Maltezi, brigada V permanentă de la S.M.T. Fetești și-a organizat locul de muncă: cele două combine, tractoarele, plugurile, vagonul-dormitor etc., așteptînd semnalul de începere a secerișului. Frumoasă priveliște are în fața ochilor șeful de brigadă Rugină Alexandru, el însuși colectivist. Griul e mare și în curind va fi copt. Directorul stațiunii, tov. C. Stănescu, cercetează lanul de grîu împreună cu un membru al gospodăriei colective.

Foto: F. BICIUȘCA

In întîmpinarea marii sărbători

Pretutindeni în orașele și satele țării, oamenii muncii se pregătesc cu însuflețire să sărbătorească așa cum se cuvine ziua de 23 August, cea mai mare sărbătoare națională din istoria poporului nostru. Au trecut 15 ani de la acea luminoasă zi de 23 August 1944, care a marcat începutul revoluției populare ce a pus capăt unei orînduiri de cruntă exploatare și a dus la instaurarea regimului democrat-popular și la construirea socialismului în patria noastră. In urmă cu 15 ani, victoria insurecției armate și răsturnarea dictaturii militare fasciste, înfăptuite sub conducerea Partidului Comunist Romîn prin acțiunea coordonată a forțelor patriotice populare, a soldaților, ofițerilor și generalilor patrioți din armată, în condițiile loviturilor nimicitoare date armatelor fasciste de Armata Sovietică eliberatoare, a constituit o cotitură istorică în viața poporului romîn. Strălucita victorie obținută atunci a fost cu putință datorită faptului că la temelia ei a stat lupta maselor largi populare, în frunte cu clasa muncitoare, strins unite sub conducerea partidului comuniștilor.

Fiecare an din cei 15 care s-au scurs de la acele memorabile zile a constituit o treaptă pe care poporul nostru liber, călăuzit cu înțelepciune de partid, a urcat și urcă pe drumul rodnic al progresului, al înfloririi țării. S-au înfăptuit în anii aceștia atîtea realizări cît nu s-au înfăptuit în zeci și zeci de ani de stăpînire burghezo-moșierească.

Nu există om mai vîrstnic care să nu-și amintească cum arăta țara noastră în trecut. O țară înapoiată, în care cei avuți aveau parte de toate bucuriile pămîntului, în vreme ce viața milioanelor de oameni ai muncii nu cunoștea decît mizeria și suferința. Acum toate acestea au rămas de domeniul trecutului. Oriunde îți arunci privirea vezi tabloul înfloritor al zecilor de uzine și fabrici ridicate în anii construcției socialiste, al ogoarelor înfrățite, al înnoirilor petrecute în orașele și satele țării. Laminorul de țevi de mare capacitate de la Roman, noile furnale ale Hunedoarei, uriașa hidrocentrală care se ridică la Bicaz, complexul de uzine chimice care se înalță la Onești-Borzești, sondele ce împînzesc dealurile Olteniei sînt numai cîteva din minunatele realizări cu care se mîndrește eroica noastră clasă muncitoare. Avem astăzi o industrie socialistă în plină dezvoltare, care pune la baza dezvoltării continuă a economiei țării mașini și unelte dintre cele mai perfecționate.

Satele noastre, în care pînă acum 15 ani domnea asuprirea moșierului și chiaburului, a jandarmului și primarului cunosc, de asemenea, o puternică înflorire. Stăpînă pe pămîntul pe care-l muncește, țărănimea muncitoare pășește cu încredere pe drumul agriculturii socialiste, drumul belșugului și al luminii.

Milioane de familii țărănești, ascultînd îndemnul partidului s-au unit în gospodării colective și întovărășiri agricole. Sarcina trasată de Congresul al II-lea al partidului de a se asigura precumpănirea sectorului socialist în agricultură, ca suprafață și ca producție agricolă-marfă, este înfăptuită cu succes. La sate au fost lichidate rămășițele oricăror forme de exploatare a omului de către om.

Țăranul muncitor de astăzi nu mai seamănă nici pe departe cu umilitul vremurilor trecute. Marea gospodărie agricolă socialistă îi oferă toate posibilitățile ca să cunoască din plin belșugul și lumina, ca să se bucure de o viață demnă, omenească. Statul democrat-popular, clasa muncitoare i-au pus și îi pun la îndemînă mii și mii de tractoare, combine și alte mașini agricole, institute de cercetări științifice, cadre de specialiști care muncesc cu pasiune pentru înflorirea agriculturii noastre. Lumina electrică, cartea, radioul și cinematograful, altădată necunoscute în satele noastre, devin pe zi ce trece bunuri obișnuite ale maselor largi țărănești.

Toate acestea au fost obținute în numai 15 ani, într-un timp istoricește scurt în viața unei țări. Pe drept cuvînt, oamenii muncii pot fi mîndri de realizările lor, la care, în anii ce vin, vor adăuga noi și noi realizări. Ei își manifestă mîndria pentru succesele obținute și hotărîrea de a le spori necontenit, dragostea și atașamentul pe care le au față de statul democrat-popular, de partidul clasei muncitoare prin entuziasmul cu care se pregătesc să întîmpine ziua de 23 August. Anul acesta — așa după cum rezultă din Hotărîrea Comitetului Central al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. privitoare la cea de a 15-a aniversare a eliberării Romîniei de sub jugul fascist — sărbătorirea zilei de 23 August va avea o deosebită amploare. Intre alte importante manifestări va fi deschiderea la București, în a doua jumătate a anului, a expoziției „Dezvoltarea economiei Republicii Populare Romîne în cei 15 ani de la eliberare". Intre 13-24 august se va desfășura „Decada culturii din R. P. Romînă" cu prilejul căreia se vor trece în revistă realizările în domeniul creației artistice și culturii.

In satele noastre, elanul cu care oamenii muncii luptă pentru a aduce în dar marii sărbători realizări cît mai bogate se concretizează în eforturile pe care ei le depun spre a executa la timp și bine toate lucrările agricole din această perioadă. Intrecerea socialistă și patriotică ia pe zi ce trece un tot mai mare avînt. Buna întreținere a culturilor, pregătirea, începerea la vreme și executarea într-un termen cît mai scurt a campaniei de recoltare sînt obiective centrale în cadrul întrecerii.

Obținerea de noi succese pe tărîmul sporirii producției vegetale și animale, buna gospodărire a S.M.T.-urilor și gospodăriilor agricole de stat, întărirea multilaterală a gospodăriilor colective și a întovărășirilor agricole constituie sarcini de cea mai mare însemnătate spre care oamenii muncii din agricultură își îndreaptă permanent atenția lor. O largă amploare a luat și la activitatea pe șantierele de îmbunătățiri funciare. Sute de mii de muncitori din gospodăriile agricole de stat, colectiviști, întovărășiți și țăranii individuali, cărora li se alătură și muncitorii din industrie, participă voluntar la această acțiune de mare însemnătate patriotică. Preocuparea pentru continua sporire a producției agricole se împletește cu acțiunile gospodărești pentru înfrumusețarea satelor, a străzilor și caselor.

Dragostea cu care oamenii muncii din agricultură participă, alături de întregul popor muncitor, la pregătirile pentru întîmpinarea lui 23 August constituie dovada că zilele care ne mai despart de măreața sărbătoare vor fi zilele unor noi și bogate succese pe tărîmul înfloririi agriculturii noastre.

350 de case laborator în gospodăriile colective

Activitatea demonstrativă și experimentală a celor 350 de case-laborator înființate în gospodăriile agricole colective, îndrumată de zeci de specialiști, ingineri și tehnicieni agronomi, contribuie la întărirea legăturii între știință și practică. Aici sînt studiate de către colectiviști probleme pentru introducerea sau adoptarea pe anumite suprafețe și culturi a unor măsuri agrotehnice potrivit condițiilor locale, generalizarea metodelor înaintate de muncă și a experienței fruntașilor în producție, a unităților fruntașe, precum și a recomandărilor institutelor de cercetări științifice. Casele-laborator contribuie, de asemenea, la ridicarea nivelului cultural și profesional al colectiviștilor. Colectiviștii din Șelimbăr, regiunea Stalin, de exemplu, după ce au încheiat experiențele efectuate timp de doi ani în cadrul casei-laborator, au stabilit că pentru comuna lor cel mai productiv și mai rezistent soi de grîu este Cenad 117, care dă pînă la 1000 kg. la hectar mai mult ca alte soiuri folosite pînă acum. Incepînd din acest an, colectiviștii au însămînțat numai grîu Cenad 117. Colectiviștii din Ciorani, regiunea Ploești, ca urmare a lucrărilor efectuate la casa-laborator, au căpătat o valoroasă experiență în folosirea îngrășămintelor bacteriene pe suprafețe întinse, precum și în aplicarea îngrășămintelor chimice în timpul vegetației griului.

Pentru succesul muncilor de vară

Recoltează orzul

De cîteva zile, orzul gospodăriei colective din satul Domnul Tudor, raionul Plenița, a dat în pîrgă. Socotind că a venit timpul recoltării, colectiviștii au ieșit la seceriș. Primii care au cerut să înceapă recoltatul, au fost membrii brigăzii lui Constantin Vasile, în frunte cu comuniștii Cristea Ion, Panait Maria și alții. Intr-o singură zi colectiviștii au secerat toate cele 11 ha cu orz, iar apoi, arînd miriștea, au semănat porumb pentru nutreț.

★

Mecanizatorii de la gospodăria agricolă de stat Sculea, regiunea Timișoara, au început zilele trecute recoltatul orzului de toamnă, care dase în pîrgă.

Ei au folosit la aceste prime lucrări, secerătorile-legători. In prima zi de lucru, mecanizatorii au secerat mai bine de 20 de hectare cu orz. Din estimările făcute de către inginerii gospodăriei, recolta medie de orz va fi de 2.200 kg. la ha.

Treieră rapița

In numai două zile muncitorii gospodăriei de stat Asan Aga, din raionul Drăgănești-Vlașca, au terminat de recoltat cele 50 de ha cultivate cu rapiță. Imediat după recoltare s-a început treierișul, iar tractoriștii gospodăriei au trecut la aratul miriștei în vederea însămînțării acestui teren cu porumb pentru siloz.

Asemenea gospodăriei de stat Asan Aga, a recoltat în întregime cele 50 de ha cu rapiță și gospodăria de stat Putineiu, din raionul Turnul Măgurele, semănînd în miriște porumb furajer.

Vești din raionul Lipova

Colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodării individuale din raionul Lipova, cunoscînd importanța întreținerii culturilor pentru asigurarea recoltelor sporite, dau o mare atenție acestor munci.

In raionul Lipova în anul acesta a fost însămînțat porumb pe o suprafață de peste 16.000 ha. Pe această suprafață a fost executată prima prașilă în întregime, prașila II-a în proporție de 73,70 la sută, iar la gospodăriile agricole colective din Zăbrani și întovărășirea agricolă din Odvoș a fost începută prașila a III-a. La sfecla de zahăr în raionul Lipova, a fost executată prașila I-a și a II-a în întregime, iar prașila III-a în proporție de 84 la sută. Colectiviștii din Neudorf, Mașloc și Remetea Mică au terminat zilele trecute chiar prașila a IV-a la sfeclă de zahăr. La cultura de floarea-soarelui și cartofi, se execută în prezent prașila a III-a.

Și viile din raion au fost săpate în întregime pentru a doua oară. In prezent se execută în acest sector a treia sapă.

In fruntea lucrărilor de întreținere a culturilor din raionul Lipova stau colectiviștii din Neudorf, Sămbăteni, Mașloc și Remetea Mică.

★

Cunoscînd importanța și valoarea furajelor însilozate pentru sporirea producției de lapte și carne, unele gospodării colective din raionul Lipova au început de pe acum acțiunea de însilozare a furajelor. Astfel, gospodăria agricolă colectivă din Alioș a însilozat pînă în prezent 100 tone, cea din Chelmac 100 tone iar cea din Mașloc 46 tone diferite furaje.

FRANCISC WILD
corespondent

Obstacol greu

S.M.T.-urile Crivești, Huși și Zorleni, din lipsă de preocupare n-au reparat tractoarele, batozele și motoarele stabile decît într-un mic procent față de plan.

GRAFICUL: Tii! Ciudată treabă! Reușesc eu să trec peste procente grele și nu trec peste nepăsarea ăstora!!!

Desen de C. NICOLAE

Secerișul poate începe

Pe tarlale nesfîrșite holdele de grîu, orz și secară se unduiesc ușor în bătaia vîntului de iunie. Pe cîmp, în aceste zile, lucrătorii ogoarelor din raionul Caracal, colectiviști, întovărășiți sau țărani muncitori cu gospodării individuale cercetează cu atenție și bucurie grîul și secara care au crescut mari în pai și viguroase în spic. Dar cel mai mult le atrage atenția orzul care de cîteva zile a prins culoarea aurului, semn că în scurtă vreme va fi bun de secerat. Și în acest an, în raionul Caracal va fi o suprafață destul de mare de secerat: grîu peste 41.000 de hectare, secară aproape 1.000 de hectare, orz peste 2.000 de hectare etc. Și pentru ca cerealele de pe aceste suprafețe să fie strînse la timpul optim, utilajul agricol: secerători, combine, batoze și altele, trebuie să fie pus la punct din vreme, gata de acum pentru a începe recoltatul. Se poate spune că, cu unele mici excepții, în raionul amintit, pregătirile pentru strîngerea păioaselor erau aproape terminate la data de 14 iunie. De acest lucru ne-am convins cu prisosință vizitînd zilele acestea raionul Caracal.

MECANIZATORII SINT IN FRUNTE

In vara aceasta o mare parte din culturile de păioase ale raionului Caracal, vor fi recoltate mecanic de cele 2 S.M.T.-uri (Caracal și Zănoaga) care deservesc cele 15 gospodării colective, 3 cooperative agricole de producție și peste 150 de întovărășiri agricole. Cum s-au pregătit aceste unități agricole în vederea recoltării? De la bun început se poate constata că la ambele S.M.T.-uri pregătirile pentru recoltare au stat tot timpul în atenția mecanizatorilor. La 14 iunie, S.M.T. Caracal, de pildă, era gata cu reparatul, revizuitul și rodatul celor 23 de combine, 18 secerători-legători, 13 motoare stabile și a celor 24 de batoze proprietatea stațiunii. La fel, S.M.T. Zănoaga, tot pînă la aceiași dată a isprăvit de pus la punct cele 6 combine, 9 secerători-legători, 62 de tractoare etc. De asemenea, S.M.T.-urile arătate au mai pregătit batozarii care vor lucra în campania de treieriș, precum și utilajul necesar pentru electrificarea unor arii de treier. Astfel, S.M.T. Caracal va organiza electrificarea a două arii la Vlădila și Caracal oraș.

Pentru a avea succesele dorite în campania de recoltare, atît S.M.T. Caracal cît și S.M.T. Zănoaga, au datoria să urgenteze și pregătirea acelor batoze care în prezent se repară și se revizuiesc pe centre de comune.

ȘI G.A.S.-URILE AU REALIZARI

Suprafețe mari de recoltat în această vară au și cele 4 gospodării agricole de stat Caracal, Ciocănești, Redea și Devesel. Ele vor trebui să înceapă recoltatul cu 51 de combine, 2 secerători-legători etc. Realizări în pregătirea utilajului necesar muncilor de recoltare au și aceste unități. Gospodăria de stat Redea, de pildă, a revizuit și reparat toate cele 12 combine, 41 de tractoare etc., iar gospodăria Ciocănești a terminat de reparat cele 7 combine, 19 tractoare și 2 secerători-legători. Mai în urmă cu pregătirile se află gospodăria de stat Caracal, care, la 14 iunie, mai avea de reparat 2 batoze și unele combine. De asemenea, gospodăria de stat Devesel rămăsese în urmă cu reparatul unei combine.

In ritmul în care lucrează mecanizatorii de la gospodăriile agricole de stat Caracal și Devesel sîntem siguri că și pe aceste unități vremea recoltatului le va găsi gata pregătite.

ARII PREGATITE, OAMENI INSTRUIȚI

Cerealele păioase de pe cele peste 45.000 de hectare cultivate în acest an în raionul Caracal vor fi treierate (cu excepția celor aproape 10.000 de hectare recoltate cu combinele)) la peste 240 de arii. Pentru fixarea și organizarea acestora din vreme, secția agricolă a raionului precum și sfaturile populare comunale s-au îngrijit din timp. Dintr-o discuție avută cu tov. ing. agronom Pîrvu Petre de la secția agricolă a raionului am putut constata că în toate comunele ariile au fost fixate și organizate. Sfaturile populare s-au îngrijit de pe acum să transporte buțile și căzile pentru apă și nisip, au fost săpate gropile pentru fumat etc. In prezent se așteaptă sosirea pe arii a batozelor de la S.M.T.-uri. Mult interes au manifestat în fixarea ariilor comunale Vlădila, Gostavăț, Stoenești și altele. O grijă deosebită au arătat-o, de asemenea, sfaturile populare comunale din raionul Caracal și în privința numirii și instruirii delegaților de arii și coșarilor de batoze.

Cu aceste lucrări, în raionul Caracal (cu excepția acelor 3-4 combine de la G.A.S.-uri) pregătirile pentru recoltare erau terminate. S-ar putea ca la ora cînd acest articol vede lumina tiparului și acele „mici excepții" să fie puse la punct. Și odată pregătirile terminate, în raionul Caracal secerișul poate să înceapă.

GH. BACIU

In cîmpia Mărășeștilor

DRUMUL unei tinere GOSPODARII COLECTIVE

Cu mulți ani în urmă, două lucruri ieșite din comun se cunoșteau despre cîmpia Mărășeștilor. În primul rînd, că în 1917, aici s-au dat lupte crîncene între ostașii romîni și dușmanul care venise flămînd să ne cotropească țara. Legat de aceasta știam că în amintirea celor căzuți atunci pentru apărarea pămîntului nostru și împotriva profitorilor de pe urma sîngelui vărsat și a războiului ca atare, ziaristul comunist Alexandru Sahia a scris acel neuitat reportaj intitulat „În cîmpia de sînge a Mărășeștilor", care a luminat multe minți. În al doilea rînd se mai cunoștea, că aici, la Mărășești, pe sute de hectare era vestita podgorie a unuia Negru Ponte. Pentru mulți însă, Mărășeștiul era cunoscut numai ca nod de cale ferată sau pur și simplu, ca oricare alt sat însemnat cu un punct negru pe harta țării. Bătrînii de azi din această comună mai știu cît de cîinos a fost acel Negru Ponte, devenit peste noapte „conu Jorj". Curtea lui, via lui, moșia lui, erau păzite de arnăuți cu puști și fesuri, care făceau moarte de om pentru un ciorchine de strugure rupt de mîna unui flămînd. Țăranii din Mărășești erau totuși buni pentru sapă, pentru secere, pentru cărat cu spinarea, pentru toate muncile care aduceau exploatatorului averi peste averi.

De curînd am aflat că în cîmpia Mărășeștilor s-a înființat o gospodărie colectivă. Data inaugurării a fost 30 decembrie 1958, de unde se trage și numele ei. Așadar o tînără gospodărie colectivă, care la început număra doar 104 hectare teren arabil și vie, iar în primele luni ale acestui an, prin înscrierea altor țărani, a ajuns la 663 hectare.

Au pornit deci și țăranii muncitori din Mărășești pe drumul adevăratei lor vieți — drumul gospodăriei colective. De la primii pași, colectiviștii din Mărășești și-au îndreptat atenția spre buna organizare a muncii; au format trei brigăzi, conduse de colectiviști cu multă pricepere ca Ion G. Stoicu, Virginia Vlădescu și Niculae Tufu, precum și o echipă zootehnică condusă de Ion Spătaru. Așa au început ei munca.

Să cultivi porumb, grîu, floarea-soarelui etc. și să lupți pentru obținerea unor producții cît mai sporite este un lucru foarte bun pe care colectiviștii din Mărășești l-au înțeles de la începutul drumului. Dar, ei știu că cu cît vor fi create și dezvoltate toate acele ramuri de producție favorizate de condițiile locale de climă și sol, cu atît gospodăria colectivă devine mai puternică, în stare să asigure membrilor ei venituri mari. De aceea, colectiviștii au pus în centrul preocupărilor lor înființarea sectorului zootehnic. Așa, ajutați de stat, ei au cumpărat la începutul anului 350 oi precum și 12 vaci cu lapte. In același timp au amenajat opt hectare pentru grădină de legume și zarzavaturi și un hectar pentru școală de vițe. Pentru început de drum toate acestea constituie un succes deosebit. Colectiviștii din cîmpia Mărășeștiului țintesc însă cît mai sus.

— Două probleme au cerut totodată rezolvare, spunea tov. Gheorghe Grecu, președintele gospodăriei „30 Decembrie" din Mărășești. Prima — asigurarea bazei furajere, iar a doua — ridicarea construcțiilor zootehnice, lucru fără de care nu este posibilă dezvoltarea creșterii animalelor.

Ascultam vorbele președintelui și în minte vedeam averea obștească de mîine a colectiviștilor din Mărășești, a cărei temelie ei au pus-o chiar acum la început de drum. Saivan pentru turma de oi a gospodăriei, cotețe de păsări, grajd pentru vacile de lapte, magazie de cereale, pătule de porumb — sînt obiectivele imediate. Materialele necesare construcțiilor vor fi asigurate pe plan local: cărămidă, chirpici, pietrișul și chiar o parte din materialul lemnos. Așadar, construcții bune și cît mai ieftine. Cît privește asigurarea bazei furajere pentru animalele existente și cele care vor fi cumpărate pînă la sfîrșitul anului, colectiviștii din Mărășești au cultivate 14 hectare cu lucernă, 10 hectare cu borceag, 28 hectare cu iarbă de Sudan (8 hectare în amestec cu porumb siloz).

— Am văzut la gospodăriile colective mai vechi pe care le-am vizitat, că nutrețul însilozat joacă un mare rol în creșterea animalelor și în obținerea de producții sporite, spunea președintele gospodăriei. De aceea, noi am pregătit o groapă-siloz și vom mai pregăti încă două, pentru însilozarea de nutrețuri în cantități cît mai mari.

Cu o lună în urmă, colectiviștii din Mărășești au primit primul lor avans: cîte 8 lei pentru fiecare zi-muncă. Sumele de bani au fost realizate din veniturile de la oi — 60.000 lei — și din ceea ce gospodăria a contractat: 107 tone de porumb, grîu și floarea-soarelui, precum și 50 tone de struguri. A fost prima lor bucurie, de pe urma muncii în gospodăria colectivă.

— În planul de producție, arăta în continuare tov. Gheorghe Grecu, avem prevăzut să dăm la fiecare zi-muncă cîte 36 lei în numerar, 6,200 kg. de porumb și grîu, însemnate cantități de legume și zarzavaturi, vin și rachiu. Cît privește fondul de bază, noi îl vom mări în acest an cu încă 132.000 lei, sumă ce reprezintă procentul de 13 la sută din venitul pe care l-am prevăzut.

Ca și președintele gospodăriei vorbesc cu încredere și entuziasm și colectiviștii fruntași Dumitru Romașcanu, Aneta Apetri, Elena Negoiță, Sava Balaban, Petre Herciu și toți ceilalți dornici să facă din gospodăria lor o unitate înfloritoare, pe drumul acesta al muncii unite.

În cîmpia Mărășeștilor, oamenii își făuresc, ca și în alte părți, o viață îmbelșugată, un viitor luminos.

RADU SANDU

Vasile Apostol, ciobanul gospodăriei colective din Mărășești, paște turma de oi cîntînd din caval, de parcă ar fi ciobanul din balada Miorița.

Zoresc prășitul

Membrii gospodăriei agricole colective „Progresul" din comuna Făcăeni, raionul Fetești, folosesc toate forțele la lucrările de întreținere a culturilor.

In 4 zile ei au terminat de prășit întreaga suprafață de 220 de hectare cu floarea-soarelui pentru a doua oară. Acum zoresc la prășitul porumbului și sfeclei de zahăr.

IOAN GOREA
corespondent

IN RAIONUL SIGHET

Muncile agricole de vară trebuie grăbite

Raionul Sighet e așezat la marginea de nord a țării, între munți. Din pricina aceasta, în Sighet primăvara este mai tîrzie și mai lungă, ca-n alte părți, iar vara, scurtă și ploioasă. Condițiile deosebite de climă, generate de așezarea geografică a raionului, precum și solul, în mare parte muntos, impun o structură a culturilor mult diferită de cea existentă în alte locuri din țară. Culturile prășitoare ocupă 9.000 de hectare, păioasele 3.000, iar fînețele și pășunile naturale peste 53.000 de hectare. Suprafețe relativ mari — 3.644 de hectare — ocupă livezile cu pomi pe rod.

Deși n-au ponderea cea mai mare în economia agrară a raionului, prășitoarele constituie în momentul de față o preocupare de seamă pentru organele agricole. Ca urmare a muncii de lămurire și mobilizare a țăranilor prașila I a fost complet terminată în absolut toate comunele, iar prașila a doua s-a executat pe 2.852 de hectare, ceea ce reprezintă un procent de 31 la sută. Comuna Bocicoiul Mare unde sînt cultivate cu prășitoare 406 ha, a terminat complet prașila a doua, iar comuna Rona de Sus a terminat această prașilă în procent de 61 la sută. De remarcat că-n această comună, prașila a II-a este avansată la cartofi și legume și mult rămasă în urmă la porumb. Situația se prezintă la fel și-n comunele Giulești, Ocna Sugatag etc. care nici n-au început prașila a II-a la porumb deși îl cultivă pe sute de hectare. In aceste comune este întîrziată și prașila a II-a la cartofi. Lucrările de întreținere a culturilor sînt rămase în urmă și-n gospodăriile colective. In timp ce gospodăria colectivă din Sighet a realizat în întregime prașila a II-a, gospodăriile din Cîmpulung pe Tisa și Remeți au prășit pentru a doua oară doar 5 ha din 80 și, respectiv, 8 din 122.

Care-i cauza acestor rămîneri în urmă? Mulți producători agricoli spun: „Porumbul nu-i destul de mare ca să-l prășim a doua oară" sau „Abia l-am prășit". Cei mai cunoscători în problemele agrotehnicii zic că la ei nu se pune problema reținerii apei în sol fiindcă plouă mult.

Acest fel de a privi lucrurile n-a fost combătut cu suficientă tărie și cu destule argumente de către organele agricole. Tocmai datorită faptului că-n raion a plouat mult, buruienile sînt mari și stînjenesc dezvoltarea chiar a culturilor prășite de curînd.

Prășitul nu-i singura problemă arzătoare. Pămîntul suprasaturat de apă n-o mai lasă să se infiltreze în ritm normal și pe îngustele fîșii de teren șes, situate de-a lungul Tisei, Marei și Izei, apa bălteşte în culturi și fînețe. Prin șănțulețe puțin adînci și lungi de numai cîțiva metri apa poate fi evacuată în rîurile respective. Or lucrul acesta — evacuarea apei care bălteşte — nu se prea face. Mai bine zis nu se face decît pentru terenurile din jurul caselor.

In sfîrșit din cauză că nu se trec în chestionarul operativ, cerut de regiune, secția agricolă a sfatului popular raional nu cunoaște ce lucrări se execută pe pășunile și fînețele naturale. De altfel, chiar dacă ar cunoaște, tovarășii de la secția agricolă n-ar putea spune multe lucruri bune. In afara defrișărilor care se fac în două comune pe circa 100 de hectare și a pășunii model creată pe muntele Țiganu, pe restul suprafeței nu se întreprinde mai nimic deși majoritatea fînețelor este năpădită de lăstăriș. Faptul că pe fînețe nu se aplică îngrășăminte, nu se fac curățiri și defrișări, duce la o producție mică. A început cositul. Pînă acum s-au recoltat cele mai bune fînețe. Cu toate acestea producția de fîn uscat este în jur de 1.500 de kg la hectar. Aceasta este o producție foarte mică chiar în condițiile unui an lipsit de ploi. Or, dacă pe fînețe, s-ar fi executat lucrările recomandate s-ar fi putut obține ușor o producție de 2—3 ori mai mare.

M. HOBIȚAN

(Continuare în pag 4-a)

Toată grija încadrării în producție a absolvenților școlilor agricole

Intrucît problema încadrării în producție a absolvenților școlilor agricole prezintă o seamă de aspecte importante, impune o grijă și o preocupare deosebită pentru tinerele cadre de muncitori calificați și tehnicieni, ziarul nostru propune cititorilor săi, comisiilor regionale, conducerilor unităților agricole, directorilor de școli agricole etc., să participe la această discuție pe care o începem cu acest articol, semnalînd inițiativele și preocupările valoroase ca și aspectele negative ce se pot ivi în această acțiune.

Este aproape timpul cînd o nouă serie din absolvenții noștri, părăsind băncile școlii, se vor îndrepta spre unitățile productive, G.A.S.-uri, S.M.T.-uri, ocoale silvice etc., cu care au încheiat contracte sau din partea cărora au obținut recomandări pentru a fi încadrați în producție potrivit pregătirii lor profesionale.

Experiența anilor trecuți ne îndeamnă să punem în discuție atenția care trebuie acordată de către unitățile agricole tinerelor cadre — în special tinerilor muncitori calificați abia ieșiți de pe băncile școlii, care se îndreaptă spre locurile de muncă cu încrederea că vor putea să contribuie la înfăptuirea sarcinilor de mare însemnătate trasate de partid și guvern lucrătorilor din agricultură.

Referindu-ne în special la absolvenții școlilor profesionale agricole în numele cărora ne adresăm, vrem să arătăm că, din păcate, mulți dintre tinerii absolvenți ajunși în producție nu găsesc un mediu prielnic, înțelegerea necesară și în același timp posibilitatea de a dovedi aportul muncii lor calificate. Conducerea unor gospodării agricole de stat și S.M.T.-uri, nesocotind obligațiile asumate prin contracte sau recomandarea făcută acestora, subapreciind posibilitățile tinerilor absolvenți, în special a fetelor, fie că refuză angajarea lor, fie că îi angajează numai formal, cauzîndu-le într-un fel sau altul nemulțumiri, care adesea se sfîrșesc cu părăsirea locului de muncă. Sînt multe cazuri de absolvenți care au fost siliți de asemenea împrejurări să părăsească locul de muncă și chiar meseria pentru care s-au pregătit. Unii au plecat din gospodăriile agricole pentru că nu li se asigură de lucru în mod permanent.

Am avut ocazia să aud asemenea motivări de la absolvenți de ai noștri veniți să ne solicite un sfat sau o repartizare în altă gospodărie „mai bună", pentru a nu fi siliți să părăsească agricultura pe care au îndrăgit-o în anii de școală. Aceștia și-au manifestat dorința de a rămîne în meseria aleasă, neînțelegînd să renunțe din cauza primelor greutăți, (care depind în cea mai mare măsură de conducerea unităților unde au fost repartizați). Unii dintre ei descurajați s-au grăbit totuși s-o facă. Așa se explică faptul că chiar în localitatea unde se găsește școala, o parte din aceștia din urmă s-au angajat în alte sectoare de producție (ceea ce are influență negativă asupra recrutării altor elevi pentru școlile profesionale).

Așa sînt absolvenții Pasăre Gheorghe și Simu Ioan salariați-vînzători la cooperativa Muncitorul-Blaj, Avram Elena muncitoare la Fabrica de tricotaje Sibiu, Mihu Maria dactilografă, Pria Emilia salariată a unei cantine școlare din Mediaș, Tiurean Ion, magaziner la C.F.R.

Sînt desigur printre ei și unii care au preferat să se îndeletnicească cu altceva, dînd dovadă de ușurință, de lipsă de atașament pentru profesia aleasă.

In regiunea Stalin, sînt însă unele gospodării agricole de stat care nu au acordat atenția cuvenită încadrării

ANCHETA noastră

în producție a absolvenților școlilor profesionale agricole și ai școlilor tehnice din sistemul M.A.S., necreîndu-le condiții necesare stabilirii acestora în localitatea unde au fost repartizați. Aceste gospodării de stat n-au considerat aceasta o problemă importantă, și așa se explică de ce un număr însemnat din absolvenții seriilor 1956—1958 nu au reușit să rămînă în unitățile unde au fost repartizați inițial prin grija școlii și a Trustului Regional Gostat. Astfel, gospodării agricole de stat ca Jidveiu, Săuca, Sînmiclăuș, Blaj, Agnita, au foarte puțini absolvenți ai școlilor profesionale agricole în rîndul muncitorilor permanenți, iar cei existenți îi vom găsi de obicei la secțiile sau fermele unde anumite condiții fac ca posturile să fie mai puțin solicitate de muncitorii localnici. La unele din aceste gospodării, cum ar fi gospodăria de stat Săuca sau Jideveiu, chiar și în timpul practicii de producție elevii sînt primiți numai pentru a fi puși la lucrări necorespunzătoare calificării lor sau pentru perioade de vîrf, lucrările din livadă, vie sau grădina de legume, rămînînd a fi lucrate de localnici deoarece le preferă. Situația aceasta o găsesc de obicei absolvenții și după încadrarea lor în producție, cînd aceasta are loc. Ei sînt primiți cu neîncredere, răceală sau indiferență și din cauza aceasta li se acordă un tratament necorespunzător, care are consecințe de felul celor de mai sus.

In felul acesta, mulți bani și eforturi cheltuite cu pregătirea acestor cadre nu sînt fructificate cum ar trebui.

Gospodăriile a căror conducere a înțeles însă la timp să sprijine pe tinerii absolvenți s-au folosit din primele zile de aceștia în înfăptuirea unor importante sarcini de producție, creîndu-le prestigiul necesar, repartizîndu-i la locul potrivit pentru ca, pe de o parte ei să-și valorifice din plin aptitudinile, iar pe de altă parte să-și verifice pregătirea profesională. Intelegerea aceasta se reflectă în organizarea formațiilor de lucru unde tinerii absolvenți pot fi văzuți alături de ceilalți muncitori mai vechi în gospodărie, care îi ajută atunci cînd producția le pune în față probleme noi sau mai greu de rezolvat. De aceea, nu este de mirare că tocmai din aceste gospodării mulți tineri după ce au căpătat o solidă pregătire practică au plecat mai departe spre o calificare superioară, în timp ce colegii lor din alte gospodării au fost siliți să părăsească locul de muncă.

Se cere ca pe lîngă încrederea acordată tinerilor, conducerea unităților împreună cu comitetul sindical să cunoască frămîntările fiecărui tînăr muncitor din unitate și să-i vină în ajutor în rezolvarea problemelor legate de instalarea la locul de muncă și a celorlalte probleme de ordin gospodăresc. Sînt tineri care datorită vîrstei sau altor cauze nu reușesc de la început să rezolve problema cazării, nu reușesc să se deprindă imediat cu particularitățile locului de producție etc. Aceștia nu trebuie tratați ca incapabili sau răuvoitori atunci cînd în munca lor se observă mai multe lipsuri. Situația acestora trebuie analizată de la caz la caz și rezolvată favorabil încă din primele zile de la sosirea tinerilor absolvenți în gospodărie. Avînd rezolvate problemele de început legate de cazare, masă, repartizarea la locul de muncă potrivit pregătirii profesionale și particularităților de vîrstă, tinerii absolvenți vor găsi astfel un cadru prielnic pentru ca imediat să se poată integra în atmosfera de lucru a colectivului în care au fost repartizați. Iar conducerile gospodăriilor de stat și a celorlalte unități vor constata cu satisfacție că roadele preocupării lor nu vor întîrzia să se arate.

MIHAI LUNGU
directorul centrului școlar agricol Blaj

Echipa artistică din Grozești

In cadrul căminului cultural din comuna Grozești, raionul Strehaia, regiunea Craiova, a fost organizată o bună echipă artistică. In fotografie: o parte a formației de dansuri naționale.
Foto: M. IVANCIU

Pentru condiții cît mai bune de cazare

Gospodăria agricolă de stat „Dr. Rusel", regiunea Constanța, este una dintre cele mai mari unități agricole socialiste din țară, avînd peste 11.400 de ha de teren arabil și mii de animale. Datorită muncii pline de vrednicie a oamenilor și folosirii metodelor agrozootehnice înaintate, în 1958 gospodăria a obținut o serie de rezultate bune. In anul trecut, gospodăria a avut beneficii.

Deși gospodăria folosește tractoarele și mașinile agricole pe scară largă (are 10 brigăzi de mecanizare completă) e nevoie totuși, îndeosebi la întreținerea culturilor, și de un mare volum de muncă manuală, de numeroși muncitori sezonieri și zilieri.

— In vîrfurile de muncă, mi-a spus tov. Radu Dumitru, directorul gospodăriei, în afară de muncitorii permanenți, pe ogoarele unității noastre lucrează mai bine de 2.000 de muncitori sezonieri și zilieri. De aceea o deosebită atenție trebuie să acordăm asigurării unor bune condiții de muncă și de trai, acestor oameni.

Consiliul de conducere al gospodăriei a analizat în cîteva rînduri această importantă problemă, luînd o serie de măsuri concrete, menite să contribuie la „permanentizarea" muncitorilor sezonieri și zilieri în vîrfurile de muncă. Astfel, gospodăria se îngrijește să trimită în satele respective autocamioane și remorci cu platforme, care îi aduc dimineața pe muncitorii cu care s-au încheiat contracte de lucru, și îi înapoiază seara, la casele lor. De asemenea, cantinele au fost bine aprovizionate cu alimente — și îndeosebi cu legume proaspete astfel încît muncitorilor să li se servească o hrană consistentă și la un preț redus.

In asigurarea unor condiții bune de muncă și de trai s-ar fi putut obține însă rezultate cu mult mai bune la gospodăria de stat „Dr. Rusel", dacă consiliul gospodăriei și comitetul sindical ar fi sprijinit temeinic rezolvarea acestei importante probleme, luînd măsurile ce se impun pentru ca îndeosebi cazarea oamenilor să nu fie pusă sub semnul întrebării.

Din păcate însă trebuie arătat că mecanizatorii care lucrează la secția „Vasile Roaită" (ca și muncitorii sezonieri de altfel) dorm în niște barăci improvizate, în care uneori cînd plouă, apa șiroiește prin tavane, ca și afară. Mulți muncitori permanenți nu au locuințe pentru familiile lor, încît sînt nevoiți să străbată distanțe lungi din satul lor, pînă la secție. O situație asemănătoare este și la secția Cataloi. Aci, se țin de obicei semințe în baracamentele ce se golesc în vîrfurile de muncă, spre a fi transformate în dormitoare. Cantina secției — care e o anexă la baracamente — e necorespunzătoare (ca și la secția „Vasile Roaită"). In plus, la secția Cataloi, nu s-a introdus nici pînă acum lumina electrică, astfel că seara, odată cu căderea întunericului, muncitorii care rămîn aici, n-au altceva mai bun de făcut decît să se culce...

Toate cele de mai sus se cunosc de multă vreme, atît de către tovarășii din consiliul gospodăriei cît și de cei din comitetul sindical, în frunte cu tov. Rosenfeld Alter, președinte. Și totuși măsuri concrete nu s-au luat ca lipsurile mai sus arătate să fie lichidate. Intotdeauna, la sezisările muncitorilor, tovarășii din conducerea secțiilor și membrii comitetului sindical care răspund de problemele legate de îmbunătățirea condițiilor de trai, au venit cu argumentul că Trustul regional Gostat n-a repartizat încă suficiente fonduri pentru construcții noi, necesare dormitoarelor și cantinelor. Astfel tovarășii cu munci de răspundere din conducerea secțiilor și din comitetul sindical, așteaptă totul numai din partea statului și nesocotesc posibilitățile interne și inițiativa creatoare a maselor.

Dacă conducerile secțiilor au neglijat repararea baracamentelor, de ce comitetul sindical de la gospodăria de stat „Dr. Rusel" nu a cerut cu tărie ca aceste lucrări să fie executate la timp? De ce nu i-a mobilizat pe muncitori să participe ei înșiși în orele libere la o astfel de muncă?

Ne apropiem cu pași repezi de momentul începerii recoltării, cînd, deosebit de muncile de întreținere a culturilor prășitoare, vor veni în gospodărie numeroși alți muncitori zilieri pentru a participa la ridicatul snopilor de pe cîmp, la transportul cerealelor etc. De aceea, se impune ca în cel mai scurt timp, consiliul gospodăriei și comitetul sindical să creeze condiții cît se poate de bune de cazare la toate secțiile.

In acțiunea de îmbunătățire a condițiilor de trai de la gospodăria de stat „Dr. Rusel" un ajutor substanțial va trebui să-l dea și Trustul regional Gostat, ca și comitetul raional sindical. In această privință, nu ne putem declara de acord cu faptul că de curînd, în această gospodărie a venit însuși tov. Rădulescu Gheorghe, secretarul comitetului sindical raional, spre a organiza un schimb de experiență în sectorul zootehnic, fără însă a se interesa și de condițiile de trai ale muncitorilor și a ajuta astfel comitetul de întreprindere să contribuie la îndreptarea grabnică a lipsurilor existente. Asemenea greșeli vor trebui evitate pe viitor.

AL. RAICU

Corespondenții despre:

Contribuția producătorilor agricoli la fondul central al statului

AU PRIMIT CHITANȚA Nr. 1 LA PREDAREA LINEI.

Țăranii muncitori din comuna Smeeni sînt fruntași pe raionul Buzău la predarea linei contractate și a linei ce se cuvine statului drept cotă obligatorie. Printre fruntași se numără Mihai I. Gheorghe, Buzoianu Emanoil și Dragu N. Radu care predînd primii, și în același timp, lîna contractată au primit cu toții chitanța Nr. 1. Este o chitanță care le face cinste. Merită amintit și numele lui Iordache Oprea care a dus o muncă permanentă în rîndul deținătorilor de oi pentru a contracta lînă și apoi pentru a o preda cît mai devreme.

C. BERESCU

NOI ACHIZIȚII ȘI CONTRACTARI PRIN COOPERATIVA

Deși anul trecut a fost, după cum bine se știe nu prea favorabil agriculturii, țăranilor muncitori din comuna Gogoșari, raionul Giurgiu, le-a rămas un surplus de produse agricole pe care-l vînd în prezent. Multe produse sînt vîndute prin cooperativă. Astfel, în ultimele zile, cooperativa din Gogoșari a achiziționat între altele 3.000 de kg. de grîu, 3.010 kg. de floarea-soarelui, 155 de kg. de carne de pasăre, 30.008 ouă. In comuna Gogoșari continuă și acțiunea de contractare cu cooperativa. Pînă în prezent au fost contractate 112.125 de kg. de grîu, 425.030 de kg. de porumb, 91.000 de kg. de floarea-soarelui, 400 de kg. de miere de albine și cantități însemnate din alte produse.

TRAIAN BARBALATA

MEREU IN FRUNTE

A devenit o obișnuință ca gospodăria colectivă „Prietenia Romîno-Coreeană" din comuna Făcăeni, raionul Fetești, să fie fruntașă pe raion în foarte multe ramuri de activitate. Gospodăria este fruntașă și la contractări. Din produsele sectorului zootehnic, ea a contractat cu statul 400 de porci, 900 de miei, 45.000 litri de lapte, 2.700 de kg. de lînă. Pînă în prezent gospodăria a predat 100 de porci și 800 de miei încasînd 164.810 lei. Celelalte produse animale (în afară de porci, care-s eșalonați să fie predați pe trimestre) sînt în curs de predare.

CONSTANTIN FRINCU

Pe urmele materialelor publicate

„Mai multă preocupare pentru cantinele gospodăriilor de stat"

Sub acest titlu a apărut în ziarul „Agricultura Nouă" numărul 531 din 29 mai 1959, un material în care se arăta că unele cantine din gospodăriile de stat funcționează defectuos. Astfel, la gospodăriile de stat Mîndrești din regiunea Suceava, Caragiale din regiunea București, Iancu Jianu din regiunea Craiova, masa este de proastă calitate, insuficientă, servită în condiții neigienice și la un preț ridicat. In afară de aceasta se mai arăta că în cadrul Trusturilor Gostat Ploești, Iași, Galați, Constanța, Suceava, București etc., s-au înregistrat însemnate pierderi, din cauză că cei din conducerea Trustului cît și directorii gospodăriilor de stat nu au urmărit cu simț de răspundere gospodărirea cantinelor și nu au vegheat ca acestea să trăiască pe picioarele lor proprii, fără să aștepte subvenții nejustificate din partea statului.

In răspunsul trimis redacției, Departamentul Gostat din Ministerul Agriculturii și Silviculturii ne arată că cele scrise în ziar sînt juste. In continuarea scrisorii Departamentului Gostat, se arată că pentru înlăturarea acestor deficiențe s-au luat următoarele măsuri: în primul rînd, în deplasările sale, organele din acest departament, vor urmări îmbunătățirea situației și reducerea pagubelor la cantinele menționate în articol. De asemenea, s-a atras atenția și în scris conducerilor acestor cantine, recomandîndu-le să-și îmbunătățească munca iar masa pentru muncitori să fie corespunzătoare. La fel, direcția plan economic și financiar din Departament a propus Băncii agricole o serie de măsuri pentru preluarea debitorilor insolvabili și îmbunătățirea situației financiare a cantinelor.

Printre absolvenții de la medicina veterinară

In amfiteatrul Riegler Facultatea de Medicină Veterinară unde urma să aibă loc sărbătorirea promoției „1959", cei 134 tineri și tinere pînă mai acum cîteva zile studenți în anul V așteptau nerăbdători să sosească dascălii... Rînd pe rînd își fac apariția profesorii: V. Gheție, Ilie Popovici, Dumitru Popovici, Petre Popescu și alții. Tumultul caracteristic tinereții se transformă într-o tăcere neobișnuită. De la masa prezidiului se ridică atunci Nițu Vasile. In cuvinte calde, convingătoare, fostul mecanic de locomotivă Nițu Vasile azi absolvent al facultății de medicină veterinară, după ce a făcut un scurt bilanț al rezultatelor obținute în timpul facultății de promoția „1959" a spus:

— Mai avem de trecut doar un examen și apoi vom merge cu toții în producție. Eu, ca mulți alții dintre absolvenții de azi voi cere să lucrez în regiunea Constanța. Acolo în mijlocul colectiviștilor socotesc că este cel mai frumos cîmp de activitate pentru un medic veterinar.

Dintr-un colț al sălii s-a ridicat un alt tînăr negricios și scund de statură. Era utemistul Marian Belu, originar din Turnu Măgurele.

— Ca fiu de țăran, în timpul regimului burghezo-moșieresc n-aș fi reușit să ajung niciodată medic veterinar. Pentru a dovedi încrederea ce mi-a fost acordată doresc să fiu repartizat tot în regiunea Constanța și anume în raionul Băneasa. Sînt conștient de munca ce mă așteaptă acolo mai ales că am lucrat la combaterea febrei aftoase în același raion.

Am stat cîteva clipe de vorbă și cu tinerii absolvenți Ion Crăciun, Valeria Popescu, Eugen Stănescu, Carol Konyiecska și alții. La toți am văzut aceeași dorință sinceră de a lucra în producție acolo unde munca e mai grea.

Aceeași bucurie am citit și pe fețele tinerilor coreeni Li Don Giu și Kim Bon San veniți din orășelele Gensăn și Huan-He să studieze Facultatea de Medicină Veterinară în țara noastră.

— De abia așteptăm să ne întoarcem în țară, să punem în practică ceea ce am învățat la voi, mi-a spus printre altele tînărul coreean Li Don Giu.

— Republica noastră populară are un viitor frumos spunea în cuvîntul său profesorul Ilie Popovici, membru corespondent al Academiei R.P.R. In curînd în țara noastră va începe bătălia pentru traducerea în viață a planului de dezvoltare a economiei naționale pe o perioadă mai îndelungată. La realizarea acestui măreț plan pe lîngă ceilalți specialiști și lucrători, medicii veterinari au de adus o însemnată contribuție. Prevenirea îmbolnăvirii animalelor și mărirea rentabilității sectorului zootehnic este sarcina pentru care trebuie să militeze în producție fiecare medic veterinar. Maturitatea de gîndire pe care au dovedit-o cu acest prilej tinerii absolvenți ai facultății de Medicină Veterinară, ne dovedește că ei au primit în cei 5 ani de școală o pregătire profesională temeinică de la dascălii lor și o educație comunistă pentru a deveni adevărați constructori ai socialismului. Nu ne îndoim cîtuși de puțin că absolvenții promoției 1959 își vor face pe deplin datoria și în producție, a încheiat tov. prof. Ilie Popovici.

B. TRAIAN

O consfătuire rodnică

De curînd a avut loc la Stațiunea Centrală de cercetări pentru sericicultură și apicultură de la Băneasa o ședință de comunicări în legătură cu problemele privind polenizarea. Ședința a fost organizată de Cercul ASIT. Au participat specialiști în apicultură, cadre didactice din învățămîntul superior agricol, precum și delegați ai Centrocoop și ai altor instituții de stat. Ședința a fost deschisă de tov. ing. I. Barac, directorul Stațiunii Centrale de sericicultură și apicultură care a arătat în cuvîntul său rolul apiculturii în sporirea producției agricole.

Au urmat apoi o serie de comunicări științifice dintre care spicuim pe cele mai importante: „Privire istorică asupra entomofiliei și agrobiologiei polenizării și fecundării plantelor", „Repartizarea familiilor de albine pe teritoriul R.P.R. în legătură cu sursele de bază meliferă și nevoile polenizării", „Apicultura în sprijinul producției horticole", „Polenizarea entomofilă a speciilor forestiere și unele probleme ale silvobiologiei", „Polenizarea entomofilă a plantelor medicinale și oleoeterice", „Selecția convergentă a plantelor entomofile" și altele.

FOILETON

Brînză cu... rapiță

Știu că nu-i frumos să tragi cu urechea, dar de data asta n-am nici o vină. Stau pe-o bancă, la umbra unui nuc cu bădița Ion Popa. Pe fereastra deschisă, se aud voci. Una, pe care o cunosc, se aude mai bine E vocea lui Gh. Gabor, președintele gospodăriei colective din Chetriș-Bacău.

— M-am făcut de rîs, asta-i măi tovarăși. Mi-am ieștelit obrazul față de muncitorii de pe șantier. Oamenii au avut încredere în cuvîntul meu și cînd colo ce-a ieșit?

— Ce-o fi pățit președintele de-i așa de supărat, bădiță Ioane?

Bădița Ion ridică din umeri. Ascultă și el nedumerit.

— Tovarășe președinte, eu n-am nici o vină. Vinovați sînt cei de la Agrosem — Bacău, se auzi vocea lui Nicolai Drăghici, responsabilul grădinii de zarzavat.

— Aha, făcu bădița Ion, chestia cu ridichile de lună. Urîtă treabă.

— Ce-i cu ridichile de lună? întreb mirat pe bădița Ion

— Ai răbdare că te lămurești numai decît, zise el încet, căci iar se auzea vocea președintelui.

— Mai mare rușinea, tovarășe Drăghici, auzi dumneata? Mai mare rușinea. Cînd am ajuns la Roznov, pe șantier, ca mașina încărcată cu zarzavaturi, era ora 11.

— Descarcă repede ridichile de lună, zice cantinierul, că vreau să le fac o surpriză muncitorilor, la prînz. Le dau brînză cu ridichi de lună. Trufandale, să vezi ce bucuroși o să fie.

— N-am adus ridichi, zic eu. Am adus ceapă verde 5.000 de legături, 3.000 de legături de usturoi, pătrunjel, mărar și leuștean. Ridichi n-am adus că-s mici.

Cantinierul clatină din cap și după ce șterge de pe tablă ridichile de lună, scrie mare și citeț: Brînză cu rapiță. Apoi se uită lung la mine și începe a ride.

De unde-o fi aflat el de pățania noastră nu știu, dar mi-a fost o rușine, măi Neculai, de-am crezut că intru în pămînt.

Insfîrșit descărcăm noi marfa, o numărăm și-o punem în magazie.

Eu trag cu ochiu la tabla cu rapiță. Lîngă ea vreo 4—5 muncitori citeau și nu se dumireau. Unul dintre ei vine la noi și ne întreabă.

N-am mai putut răbda și i-am povestit tărășenia noastră.

— Și n-ați protestat la Agrosem? făcu mirat muncitorul.

— Ba da, dar ni s-a răspuns că nu-s ei vinovați că sămînța de rapiță seamănă cu cea de ridichi. Cică dacă am fi cerut sămînță de sfeclă n-ar fi încurcat-o cu cea de rapiță.

— Urîtă păcăleală, făcu muncitorul, să semeni o jumătate de pogon de ridichi de lună și să te pomenești că-ți răsare rapiță. Da, da, urîtă păcăleală.

— Iacă așa am pățit, măi Neculai, în șantier la Roznov. Ba m-au prins și cu minciuna că-s ridichile prea mici, iar noi n-avem de loc. Mai mare rușinea.

Am vrut să-i mai cer președintelui cîteva explicații despre întîmplarea cu ridichile, dar bădița Ion m-a sfătuit să nu-i mai aduc aminte de pățania asta, că de-o lună tună și fulgeră după ridichile lui de lună, care s-au transformat în rapiță.

Ce era să fac? Am renunțat. Aveam însă de gînd să-l sfătuiesc să ia un snop de rapiță și să-i lege un bilet pe care să scrie:

„Atențiune, dacă vreți să semănați rapiță, cereți neapărat la Agrosem Bacău sămînță de ridichi de lună. Dacă vreți morcovi, cereți sămînță de mărar și așa mai departe".

T. ION

Satiră și umor

Ghicitori

Care cloșcă scoate pui
In mijlocul cîmpului,
Pui bătrîni și cu mustăți,
Cîte-o mie de bucăți?
(secerătoarea-legătoare)

Fata asta harnică,
A venit din fabrică.
Și ce năzdrăvană fată,
Două lucruri face-odată?
(combina)

Patru cai mînați cu foc...
Intr-o gură de balaur,
Toată ziua fug pe loc
Și-azvîrl din copite... aur?
(caii batozei)

Are-n brîu o magazie
Cu pereții de carton,
Insă-ntrînsa nea Ilie,
A strîns grîu peste-un vagon.
(carnetul de zile-muncă)

Stațiunea experimentală agricolă I. C. A. R. Mărculești a împlinit

30 de ani de activitate

Zilele trecute, inginerii, tehnicienii și muncitorii stațiunii experimentale agricole I.C.A.R. Mărculești, au sărbătorit împreună cu oaspeții lor — reprezentanți ai organelor de partid și de stat din regiunea Constanța, oameni de știință din agricultură, ingineri și tehnicieni agronomi, muncitori din gospodării agricole de stat și S.M.T.-uri, colectiviști — 30 de ani de la înființarea acestei importante unități agricole situate în inima Bărăganului.

O sumară privire retrospectivă a activității acestui laborator științific din agricultura țării noastre, oglindește modul cum a decurs și s-a dezvoltat munca de cercetare, realizările obținute și perspectivele ce se deschid în fața colectivului de muncă din această stațiune.

Mărturiile unor cercetători, inițiatori și colaboratori vechi ai stațiunii I.C.A.R. Mărculești, care au relatat celor de față greutățile uriașe în care a început și s-a desfășurat activitatea în cadrul acestei stațiuni timp de 15 ani — pînă la instaurarea puterii populare în țara noastră — vin să ilustreze încă odată condițiile vitrege în care s-au sbătut sub regimul burghezo-moșieresc oamenii de știință din sectorul agricol. Acad. prof. Gh. Ionescu-Sisești, care a salutat colectivul de muncă al stațiunii experimentale I.C.A.R. Mărculești în numele Prezidiului Academiei R.P.R., a scos în evidență greutățile în care și-au început activitatea primii cercetători, care nu au avut la dispoziție decît un teren de 150 ha, iar ca adăpost un han părăsit al unei moșii. „Membrii acestei mici colonii rurale — a spus acad. prof. Gh. Ionescu-Sisești, au obținut totuși rezultate importante, care aveau să fie mult sporite în anii puterii populare — —cînd prin sprijinul acordat de partid și guvern, stațiunea a devenit un laborator agricol complex care, pe baza concepțiilor materialiste ale biologiei și științei agricole sovietice își desfășoară astăzi cu succes munca în sectoarele cerealier, legumicol, zootehnic și pomicol".

Dr. C. Cîlniceanu, fost conducător și colaborator vechi al stațiunii experimentale Mărculești, a spus printre altele:

„La începutul activității noastre, moșierii din partea locului afirmau cu dispreț că n-au ce învăța de la noi. Și într-adevăr, ei nu aveau mult de învățat de la noi, deoarece agricultura pe care o practicau se baza pe munca istovitoare a dijmașilor și zilierilor, a miilor de țărani din satele de pe Valea Ialomiței și lunca Dunării, care lipsiți de pămînt își încărcau în căruță familia, uneltele, ceaunul și butoiul cu apă și porneau să-și ofere brațele cu săptămîna sau cu hectarul, pe întinsele moșii. Mai multă înțelegere am găsit la unii țărani care, ascultîndu-ne sfaturile, au început să dezmiriștească, să folosească bălegarul, au părăsit rărițatul porumbului etc. Dar cu plugurile lor trase cu o pereche de cai slabi și pe parcelele lor izolate nu reușeau să lupte contra secetei, să aplice o metodă rațională de lucru a pămîntului și astfel producția de grîu și porumb a Bărăganului nu a săltat în trecut peste 800—900 kg la ha".

O confruntare statistică a trecutului stațiunii cu anii puterii populare este foarte edificatoare:

Inainte de 23 August, stațiunea își exercita munca pe o suprafață de 150 ha, fiind deservită de un personal de cercetare și ajutător format din 6 persoane; era înzestrată cu 2 laboratoare iar mijloacele mecanizate — un singur tractor — domeniul de cercetare fiind sectorul cerealier. Astăzi ea se întinde pe 1.500 ha, înmănunchează un personal științific și ajutător de 36 persoane, numărul laboratoarelor a crescut la 14, iar numărul experiențelor s-a ridicat de la 50 cîte erau în trecut la 212, devenind o stațiune complexă prin lărgirea sferei de activitate în afară de cerealier și sectoarele legumicol, zootehnic și pomicol.

Una din sarcinile ce-i revin și din care stațiunea și-a făcut o problemă de căpetenie este activitatea de îndrumare și sprijinire a sectorului de producție din regiune. Dacă în anii regimului burghezo-moșieresc, de rezultatele muncii de cercetare s-au putut folosi moșierii, după 23 August și mai cu seamă din 1949, după istorica Plenară a C.C. al P.M.R. din 3-5 martie, sfera de difuzare a rezultatelor științifice și de îndrumare și propagandă agricolă s-a lărgit, luînd noi forme, în direcția popularizării și sprijinirii directe de folosire a metodelor noi, înaintate, în rîndul maselor de țărani săraci și mijlocași, colectiviști, tehnicieni și muncitori din gospodăriile de stat și S.M.T.-uri.

Astăzi, în condițiile întregii colectivizări a agriculturii regiunii Constanța, inginerii și tehnicienii stațiunii experimentale agricole Mărculești îndrumă și acordă sprijin tehnic pentru orientarea economică a 14 unități agricole, organizînd în gospodăriile agricole colective cursuri agrozootehnice, loturi demonstrative, consfătuiri de producție, case-laborator etc. Ca urmare a sprijinului tehnic și material acordat, gospodăriile colective Ogoarele, Perișoru etc. din raionul Fetești, au obținut cîte 2.500 kg grîu la hectar și peste 3.800 kg porumb la ha.

In prezent — așa cum a arătat tov. Tușa Gh., directorul stațiunii experimentale I.C.A.R. Mărculești, întregul colectiv de muncă alcătuit din muncitori, ingineri și tehnicieni, este gata să ducă mai departe șirul rezultatelor obținute în munca de cercetare, să răspundă cu cinste sarcinilor trasate de partid și guvern care au creat cercetătorilor științifici condițiile necesare pentru a contribui la întărirea și înflorirea continuă a agriculturii socialiste din cîmpia Bărăganului.

★

După ședința festivă, oaspeții stațiunii experimentale I.C.A.R. Mărculești au vizitat frumoasa expoziție organizată cu acest prilej și cîmpurile experimentale și de producție.

F. BICIUȘCĂ

Un grup de vizitatori pe unul din cîmpurile de experiență.

VALORIFICAREA TERENURILOR SLAB PRODUCTIVE ȘI NEPRODUCTIVE — O SARCINĂ ACTUALĂ DE MARE IMPORTANȚĂ

Necontenit, în satele și comunele patriei noastre se deschid noi șantiere de îmbunătățiri funciare.

La chemarea partidului, zeci și sute de mii de țărani muncitori, muncitori din fabrici și uzine, funcționari din instituțiile de stat, studenți și elevi, formează brigăzi de muncă patriotică, lucrînd cu avînt și abnegație pentru punerea în deplină valoare a fiecărui petec de pămînt slab productiv sau total neproductiv. Popularizarea succeselor dobîndite în această uriașă acțiune de redare de noi terenuri agriculturii, precum și semnalarea anumitor lipsuri ce se ivesc pe unele șantiere constituie fără îndoială sarcini de mare însemnătate pentru presa noastră comunistă. In pagina de față ziarul nostru își propune să oglindească cîteva aspecte de pe șantierele de îmbunătățiri funciare.

Mari lucrări de hidroameliorații în regiunea Bacău

Cu inginerul Teodorescu, de la oficiul regional de îmbunătățiri funciare din Bacău, am stat de vorbă în fața unei hărți a regiunii.

Incercuite cu creion roșu, localitățile în care s-au deschis șantiere de hidroameliorații se văd distinct pe hartă, iar linia cu care inginerul mi le arată trece ușor de la una la alta.

In fața hărții, inginerul pare un profesor care își instruiește elevii. Vorbește rar și dă lămuriri amănunțite.

— Onișcanii, unul din cele mai mari șantiere de hidroameliorații din Moldova. Despre el s-a scris mult. Suprafața care va fi redată agriculturii va fi de 1.200 de hectare. Pămînt din cel mai bun. Lucrările se fac pe lunca Siretului. După Onișcani, ca mărime, vine la rînd, șantierul Cîrlig-Bertești-Serbești-Filipești. Pe o lungime de 10 Km se sapă o albie nouă pîrîului Turbata. Apa asta leneșă, cu scurgere lină, băltește peste 500 de hectare. Prin noua albie pe care i-o săpăm, Turbata va curge în Siret trăgîndu-se din smîrcuri și din bahne, lăsînd în urmă pămînturi zbicite bune de însămînțat ca și pășuni pentru vite în suprafață de sute și sute de hectare. Lucrarea a început anul trecut și se va termina în vara asta, vorbește rar inginerul.

Urmăresc atent vîrful liniei. S-a oprit mai jos de Bacău.

— Șantierul Parova-Răcăciuni. Lucrarea se întinde pe două raioane: Bacău și Adjud. Se regularizează albia unui pîrîu zănatec, pîrîul Răcăciunului. Liniștit de felul lui pîrîul face prăpăd primăvara cînd se topesc zăpezile, ori vara sau toamna cînd pe dealurile Bacăului plouă. Aici lucrarea are două aspecte: unul, de reglementare a cursului pîrîului; celălalt este hotărîrea colectiviștilor din Răcăciuni de a bara pîrîul într-un eleșteu de 15 ha pentru pește; cu apa din acest eleșteu, colectiviștii intenționează să irige 100 de hectare de culturi.

Notez repede cele spuse de inginer și urmăresc cu atenție vîrful liniei. Acum linia urcă pe Siret în sus și se oprește dincolo de Roman, la Răchiteni, unde se sapă albie nouă Siretului, smulgînd de sub apele sale peste 200 de hectare.

Linia inginerului s-a oprit. Pe harta regiunii nu mai sînt cercuri roșii, ci doar cercuri albastre. Explicația nu întîrzie:

— Trecem acum la planul de perspectivă pe anul în curs. Cercurile albastre indică șantierele de hidroameliorații care se vor deschide la 1 iulie. Ele vor fi deschise după cum urmează: în comuna N. Bălcescu, raionul Bacău 130 de hectare. Mîlitura-Cătălești, tot în raionul Bacău, 150 de ha, Ștefan cel Mare — Bodești raionul Piatra Neamț 85 de hectare. De sus, din nordul regiunii, linia inginerului coboară pe versantul Bîrladului și se oprește pe contururile raionului Zeletin. In acest raion vor fi regularizate anul acesta cursurile pîraielor Dobratfor, Buhaci și Zeletin. Lucrările vor cuprinde desecări, îndiguiri, săpări de albii noi. Intr-un cuvînt un întreg complex de lucrări care vor aduce agriculturii circa 3.500 hectare de fînețe și teren arabil.

Aceasta este pînă în clipa de față în regiunea Bacău, situația lucrărilor de hidroameliorații. Cu toate acestea trebuie să recunoaștem c-am rămas în urmă cu aceste lucrări față de alte regiuni. Colectivul nostru însă se străduiește ca prin accelerarea lucrărilor să cîștige timpul pierdut.

Inginerul a tăcut. Notez de zor în carnet datele și fac o mică socoteală. La finele anului, în regiunea Bacău, vor fi salvate de sub ape și redate agriculturii cu ajutorul specialiștilor și al țăranilor muncitori 5.730 de hectare. Socotind numai cîte-o mie de kilograme de cereale la hectar, se vor scoate 573 de vagoane. Un tren încărcat cu cereale, mai lung de cît albia Turbatei care se sapă azi la Bertești.

I. MUȘAT

Un pilduitor exemplu

An de an, apele Dunării revărsîndu-se acopereau întinse suprafețe de teren din raza comunelor Seaca și Traian, raionul Turnu-Măgurele. Pînă tîrziu cînd apa se retrăgea, lăsînd în urmă ochiuri cu apă și întinderi de pămînt năpădite de plante sălbatice ca rogoz și țipirig, pe cîțiva kilometri stăruiau bălți imense. Aici 3.500 ha din com. Seaca, din care 2.500 ha arabil, și 2.000 ha din comuna Traianu din care 1.500 ha arabil erau lăsate pradă apelor.

In urma Plenarei C. C. al P.M.R. din noiembrie 1958, țăranii muncitori din comunele Seaca și Traianu, la inițiativa organelor locale de partid și de stat, au hotărît să pună stavilă pentru totdeauna apelor Dunării, să redea agriculturii pămîntul din luncă, bogat în substanțe nutritive. In primăvara acestui an s-a deschis aici un vast șantier unde au lucrat aproape zilnic peste 1.000 de cetățeni cu cîte 400—500 de căruțe, începîndu-se acțiunea de ridicare a unui dig.

In această acțiune patriotică au muncit cu mult elan colectiviștii și întovărășiții din mai toate comunele raionului. Munca avîntată a făcut ca lucrările de ridicare a digului să ia sfîrșit.

In această primăvară colectiviștii și întovărășiții au însămînțat pentru prima dată în luncă diverse plante de cultură ca porumb, sfecla de zahăr, floarea-soarelui. Astfel, 4.000 de hectare teren agricol au fost puse în întregime în valoare deplină.

Este un pilduitor exemplu al roadelor acțiunii patriotice de redare agriculturii prin muncă voluntară a terenurilor neproductive.

IOSIF BARB
corespondent

PE ȘANTIERUL DE LA BĂNEASA

La sfîrșitul lunii trecute, în raza comunei Băneasa, raionul Giurgiu, s-a deschis un nou șantier de hidroameliorații. Prin lucrări de desecare aici vor fi redate agriculturii aproximativ 10.000 de hectare de teren care pînă în prezent erau veșnic inundate. La executarea lucrărilor participă voluntar țăranii muncitori din comunele Gostinu, Puieni, Băneasa, Frasinu etc. Priviți în fotografie un aspect din timpul lucrului pe acest șantier.

Cîmpia Banatului, un vast șantier

Dacă cineva cu numai un an în urmă, ar fi propus gospodăriei agricole de stat din Jimbolia, să treacă la culturi irigate, răspunsul ar fi fost acesta: „N-avem ape naturale prin apropiere iar aducerea lor ar fi costisitoare".

Sau dacă s-ar fi propus gospodăriilor agricole colective din Cenei, Checea, Bobda și altora din raionul Jimbolia, să folosească în întregime suprafețele de teren agricol, din partea locului răspunsul ar fi fost astfel: „Acest lucru e cu neputință mai ales pe porțiunile cele mai joase din hotarul comunei unde băltește apa".

Și iată că azi gospodăria agricolă de stat din Jimbolia irigă o suprafață de 250 ha cu porumb și sfeclă de zahăr, cu investiții de mai puțin de 1.000 de lei pentru fiecare hectar. In 1960 suprafețele culturilor irigate în gospodărie vor ajunge la 1.000 de hectare.

Sistemul de hidroameliorații care străbate acum raionul Jimbolia, organizat din inițiativa comitetului regional de partid Timișoara și a comitetului executiv al sfatului popular regional și înfăptuit prin munca patriotică a zeci de mii de muncitori și țărani muncitori din regiunea noastră, a redat agriculturii mii de hectare.

Numai prin construirea canalului Checea—Jimbolia au fost redate agriculturii raionului 19.000 de hectare de teren agricol. Cu apa din canal se irigă azi suprafețe mari cu diferite culturi. Colectiviștii din Cenei, de pildă, au semănat anul trecut în plus, pe terenul intrat în circuitul agricol, 400 de hectare cu grîu.

Binefacerile sistemului de hidroameliorații le simt azi și colectiviștii din Foeni sau Cruceni din raionul Ciacova, unde s-a executat de asemenea un canal de mari proporții. Numai în 3 luni de zile au fost efectuate anul trecut lucrări de desecare și îndiguire care echivalează cu săpăturile făcute într-o perioadă de 50 de ani în timpul regimului burghezo-moșieresc.

Continuarea unor asemenea lucrări și în cursul acestui an, a transformat cîmpia Banatului într-un vast șantier. La Nădlac, Lugoj, Partoș, Glogani, Iecea Mare și în alte locuri, pe unde se întinde azi rețeaua sistemului de hidroameliorații, se lucrează din plin. Un grafic al Oficiului Regional de Imbunătățiri Funciare, care ține evidența lucrărilor la cele 11 șantiere, este edificator; pînă în prezent au fost dizlocați aproape 400.000 de metri cubi de pămînt, cu 100.000 de metri cubi peste prevederile graficului. Astfel își manifestă țăranii muncitori dorința de a reda agriculturii cît mai curînd posibil, terenurile nefolosite în scopul obținerii unor recolte sporite.

Doar cîteva zile ne despart pînă la deschiderea unui nou șantier Țeba-Timișaț. O adevărată magistrală va străbate terenul a trei raioane: Jimbolia, Timișoara, Ciacova. In prezent ingineri și tehnicieni măsoară, pichetează — prind în obiectivele aparatelor jaloanele uriașului proiect. Prin realizarea acestui canal se vor reda agriculturii 33.000 de hectare. In adunarea generală colectiviștii din Ivanda, de pildă, au hotărît să dizloce pe acest șantier o porțiune echivalentă cu 18.400 de metri cubi de pămînt.

— Nu e de loc rău — au spus ei — să ridici recolte de pe circa 700 de hectare în plus.

Și ca ei au de cîștigat și colectiviștii din Ionel, Giulvăz ori din Cebza.

Moș Niță, colectivist din Giulvăz care a văzut nu o dată cu ochii lui furia apelor dezlănțuite ale Timișului, trăiește acum clipe de nerăbdare pînă la începerea canalului. Tare s-a mai necăjit că a fost trecut în rîndul bătrînilor. Auzi, să privească pe alții cum lucrează!

— Ce fel de vorbe-s astea? Moș Niță are 70 de ani și nu-i bătrîn... — le-a spus el colectiviștilor. — Vin și eu lîngă voi la săpat, să mă răzbun pe blestemata de apă...

Și nu-i singurul care gîndește astfel.

Planurile și proiectele oamenilor prind viață; sub conducerea partidului, prin energia de nemăsurat a celor ce muncesc agricultura țării capătă mii și mii de hectare teren nou.

EMILIA CULEA

PE SCURT

● *Anul acesta, la gospodăria agricolă de stat Pietroiu, regiunea Constanța, se irigă o suprafață de 1.915 ha, dintre care 770 ha cu orez, 50 ha cu piersici, 180 ha cu grîu, 405 ha cu porumb, 250 ha cu sfeclă de zahăr. In vederea acestor lucrări de irigații, gospodăria a fost dotată cu 63 de motopompe, 24 de expansoare cu jeturi și 3 agregate de stropit sovietice D.D.A. 10 care creează ploaie artificială. La 1 km. distanță de stația de pompare, pe un canal ce a fost amenajat în primăvara acestui an, s-a instalat o stație de repompare, iar pentru evacuarea apei s-au pus în funcție alte 2 asemenea stații.*

● *In regiunea Craiova, anul acesta urmează a fi irigate 27.850 ha, față de numai 800 ha cît au fost irigate anul trecut. In raioane cum sînt Gura Jiului, Caracal și Corabia, mii de oameni ai muncii de pe ogoare au lucrat cu sîrg la executarea unui mare volum de lucrări de îmbunătățiri funciare, spre a crea condițiile necesare irigării terenurilor ce au fost planificate în acest scop.*

● *In satul Dumitrești, raionul Drăgășani, regiunea Pitești, tineretul a luat inițiativa de a se construi un canal lung de 1.500 m prin muncă voluntară, în scopul feririi recoltelor de inundații. Alături de tineri, la aceste lucrări au muncit cu vrednicie și sute de vîrstnici. De curînd, țăranii muncitori din Dumitrești au sărbătorit terminarea lucrărilor acestui canal.*

● *In lunca Dunării, și în celelalte bazine hidrografice din regiunea București, se execută anul acesta importante lucrări de îmbunătățiri funciare. Cea mai mare parte a celor 63 de șantiere planificate au și fost deschise. Prin lucrările ce se vor executa, vor fi redate agriculturii 8.000 ha teren care nu puteau fi cultivate pînă acum, din cauza excesului de apă. Alte 42.000 de hectare vor fi ameliorate.*

Cu contribuția tineretului

Chemarea Comitetului raional U.T.M. Fetești adresată tinerilor din raion de a participa la lucrările care au loc pe șantierul de irigații de la gospodăria agricolă de stat Cocargeaua a fost primită de tineri cu însuflețire. Timp de 16 zile au lucrat aici cu mult elan aproape 100 de tineri, care au început săparea unor canale de scurgere a apei ce se vor întinde pe o lungime de aproape 12 Km. Aceste canaluri dau posibilitatea să se irige 480 ha însămînțate cu: porumb (200 ha), cartofi (80 ha), grîu (200 ha).

Lucrările executate aici de tineret aduc economii care depășesc cifra de 15.000 lei. S-a evidențiat în această acțiune brigada nr. 3 formată din tinerii trimiși de organizația U.T.M. din gospodăria agricolă colectivă Cegani și gospodăria colectivă Maltezi, brigadă condusă de utemistul Oprea Ion.

MAREȘ TOMA
corespondent

PE ȘANTIERELE DIN REGIUNEA STALIN

Nu e ploaia de vină

Începută anul trecut în condiții modeste, acțiunea de îmbunătățiri funciare a luat în acest an în regiunea Stalin, o amploare deosebită. Pînă spre sfîrșitul anului țăranii muncitori din regiune și-au propus să redea agriculturii o suprafață de teren de peste 9.000 de hectare, sarcină ce va fi realizată prin executarea a 589.000 mc terasamente.

Valea Oltului, a celor două Tîrnave și a altor ape ce străbat regiunea vor deveni, în parte chiar începînd de anul viitor, terenuri roditoare răsplătind strădaniile miilor de colectiviști, întovărășiți și țărani muncitori cu gospodării individuale care vin zilnic să-și dea contribuția la executarea lucrărilor proiectate.

S-au obținut incontestabile succese atît în privința mobilizării țăranilor muncitori cît și în ce privește organizarea muncii pe șantiere. In mai puțin de 3 luni au fost săpați pe 16 șantiere peste 180.000 mc. terasamente în cea mai mare parte prin muncă voluntară. Pentru a înțelege importanța acestei realizări, să reținem că lucrările pe șantierele de îmbunătățiri funciare se desfășoară paralel cu muncile de întreținere a culturilor agricole și cu îndeplinirea altor sarcini de campanie, care solicită de asemenea un mare volum de muncă.

Plecînd însă de la ceea ce s-a înfăptuit pînă acum trebuie spus că nu pe toate șantierele ritmul de lucru corespunde posibilităților existente, se fac încă simțite unele deficiențe importante în mobilizarea și organizarea brațelor de muncă.

Să ne oprim asupra cîtorva din aceste deficiențe.

În informarea trimisă la 15 iunie comandamentului regional de îmbunătățiri funciare privind realizările din săptămîna 7—14 iunie, raioanele Sighișoara, Tîrnăveni și Agnita au comunicat aceleași cifre ca și în săptămîna 1—7 iunie. Deci într-o săptămînă întreagă, nu se săpase pe șantierele din aceste raioane nici un metru cub de pămînt. Motivul? A plouat.

Desigur, ploaia a îngreunat într-o anumită măsură lucrările pe șantiere. Dar în principal este vorba aici de lipsa de preocupare pentru mobilizarea oamenilor pe care o dovedesc unele comandamente raionale și sfaturi populare comunale. Mai în amănunt lucrurile stau așa. Munca în lanuri, la prășit sau la alte lucrări de îngrijirea culturilor este împiedicată nu numai în timpul ploii ci și o bucată de vreme, după. Pămîntul e moale și nu poți intra în lan. Pe șantiere situația se schimbă. Ploaia nu numai că nu îngreunează, dar ușurează mult executarea săpăturilor care pot fi continuate chiar în aceeași zi, după ce ploaia s-a oprit. Ba mai mult, dat fiind că de cele mai multe ori „se scutură" doar cîte un nor, doi, lucrările pot continua chiar pe ploaie. Nu o dată s-a lucrat așa. Iată, de pildă, în ziua de 13 iunie 1959 deși ploua, peste 400 de țărani muncitori din comunele Viștea și Drăguș, raionul Făgăraș, lucrau de zor pe șantierul Viștea-Olteț.

Printre ei, dînd un foarte bun exemplu, se aflau chiar vicepreședintele și secretarul sfatului popular raional tov. Garcea și Simon. Este evident că atît prezența lor cît și faptul că nu s-au sfiit să pună mîna pe hîrleț a stimulat pe țăranii muncitori. In aceste condiții au fost săpați peste 1.000 de mc terasamente.

Un alt exemplu. Cel mai mare șantier din regiune este cel din comuna Hărman. Numai prin lucrările ce se execută aici, și la care participă în mod voluntar țărani muncitori din cîteva comune, vor fi redate agriculturii peste 1.900 de ha.

In timp ce președintele sfatului popular comunal Hărman justifica în ziua de 15 iunie neparticiparea oamenilor la lucru din cauza ploii, pe șantier, în aceiași zi, săpau aproape 50 de țărani muncitori veniți din comuna Budila cale de 20 de km. și alți peste 50 veniți de la Teliu, comună aflată la peste 10 km. Este clar că nu ploaia a împiedicat pe cei din Hărman să iasă pe șantier, ci lipsa de preocupare a conducerii sfatului popular pentru mobilizarea oamenilor la lucru.

Din mulțimea de exemple vom mai da totuși unul. Pe șantierul de desecări de la Tălmaciu, au muncit în ziua de 11 iunie 220 de țărani muncitori. Dintre aceștia numai 20 erau din satul de centru — cel mai aproape de șantier. Restul de 200 veniseră din satele aparținătoare comunei — mult mai depărtate. Este tot așa de clar că în timp ce pentru mobilizarea celor 200 se depusese stăruință, nimeni nu s-a îngrijit de mobilizarea la lucru și a celor din satul de centru.

Din aceste cîteva exemple se desprinde clar că participarea la munca pe șantiere a țăranilor muncitori depinde într-o măsură hotărîtoare de preocuparea sfaturilor populare raionale și comunale pentru mobilizarea oamenilor.

Alte deficiențe care îngreunează executarea volumului de lucrări stabilit se referă la organizarea muncii pe șantiere.

Sînt numeroase șantierele unde oamenii lucrează cu unelte necorespunzătoare, mai ales cu lopeți, ceea ce duce la realizarea unui randament scăzut.

Cunoscînd necesitățile, brigadierii sînt datori să atragă atenția lucrătorilor asupra uneltelor de care este nevoie — îndeosebi hîrlețe și tîrnăcoape. Organele O.R.I.F. au luat măsuri de dotare a șantierelor cu un număr sporit de asemenea unelte. Este necesar ca ele să ajungă cît mai repede cu putință pe șantiere.

Pe de altă parte, date fiind condițiile de lucru, în multe cazuri sînt necesare cizme de cauciuc. In parte această problemă a fost rezolvată. Se constată însă greșeli în folosirea acestor cizme. Pe șantierul de la Hărman, amintit mai sus, lucrătorii au la dispoziție 350 de perechi de cizme. Nu toate însă pot fi folosite. Aceasta din cauză că nu există la fiecare punct al șantierului oameni care să răspundă de predarea și primirea cizmelor. Se întîmplă ca unii lucrători să ia cizmele acasă neavînd unde le preda. Ori, ne mai venind a doua zi, lipsesc de cizme pe cei care vin, îngreunînd astfel săpăturile.

Sînt și șantiere unde se resimte lipsa unui număr corespunzător de cizme. Dacă brigadierii de șantiere vor ține însă seama de îndrumările date de cadrele tehnice ale O.R.I.F.-ului nici nu se mai pune problema procurării unui număr suplimentar de cizme. In ce constau aceste îndrumări?

Pentru executarea canalelor de desecare pline cu apă, săpatul va începe întotdeauna din aval în amonte (de la vărsare spre izvor). Se execută în primul rînd o cunetă la adîncimea proiectată. Întrucît aici se va scurge apa, lucrătorii care execută cuneta sînt singurii care au nevoie de cizme de cauciuc. Cuneta astfel săpată dă posibilitatea să se atace, pe uscat, și restul de secțiune a canalului pînă la completa execuție.

Tot pentru îmbunătățirea muncii pe șantiere este necesar să se dea o atenție sporită aducerii la lucru a cît mai multe atelaje. Așa cum se muncește acum pe unele șantiere: Valea Bogan-Valinea, Jibert, Tălmaciu și altele, unde pămîntul rămîne aruncat pe buza canalului, lucrările nu pot fi considerate definitiv încheiate — cu timpul pămîntul va cădea în canal.

Acestea sînt, foarte pe scurt, cîteva din problemele mai importante ce se ridică pe șantierele de îmbunătățiri funciare din regiunea Stalin. Desigur, mai sînt și altele. Trebuie subliniată preocuparea pe care o dovedește comandamentul regional de îmbunătățiri funciare față de sarcina încredințată. Sînt și unele comandamente raionale precum cele din Făgăraș, Mediaș și Tîrnăveni care dovedesc aceeași preocupare. (Cu atît mai de neînțeles apare inactivitatea pe șantierele raionului Tîrnăveni în săptămîna trecută).

Este însă necesar ca și comandamentele din celelalte raioane, toate sfaturile populare comunale, să considere acțiunea de îmbunătățiri funciare ca pe o sarcină dintre cele mai importante și să-i dea atenția cuvenită.

Nu poate fi considerată satisfăcătoare activitatea comandamentului din raionul Agnita unde din cele 3 șantiere ce trebuiau să se deschidă, lucrările au început numai la un șantier — la cel din Vărd. Celelalte două — Merghindeal și Birghiș, deși dispun de multă vreme de proiectele de execuție, încă nu au început lucrările.

Nu trebuie scăpat din vedere faptul că începerea campaniei de recoltare a păioaselor va îngreuna într-o anumită măsură munca pe șantiere. Orice întîrziere în executarea săpăturilor, acum cînd posibilități există, va prejudicia realizarea sarcinii de amenajări și desecări proiectate ceea ce va păgubi în primul rînd pe țăranii muncitori înșiși.

T. OPREA

Vești din regiunea București

La gospodăria agricolă de stat Zimnicea, regiunea București, vor începe în curînd lucrările de irigare a 450 de hectare prin ploaie artificială, urmînd a se continua lucrul și pe alte 250 de ha. ce vor fi irigate prin brazde.

★

Pe șantierul Argeș-Neajlov, lucrările de hidroameliorații se desfășoară din plin. Aici, vor fi redate agriculturii 1.800 de ha teren. Valoarea lucrărilor pe care le execută aici țăranii muncitori din comunele Grădiștea și Comana se ridcă la suma de aproape 2.000.000 lei.

★

In această primăvară țăranii muncitori din comunele Seaca și Traianu, raionul Turnu Măgurele, au scos de sub acțiunea apelor suprafața de 4.000 de ha de teren care se afla în luncă. Aceste 4.000 de ha, lăsate în trecut aproape în totalitate în paragină, au putut fi acum valorificate. Socotind în medie 2.000 kg de cereale la ha, înseamnă că de pe acest teren se va scoate anul acesta o producție de 800 de vagoane de cereale.

★

Pe valea Moriștii, vale aflată între comuna Oncești și comuna Turbatu din raionul Giurgiu, s-a deschis un nou șantier pentru amenajarea unui mare eleșteu de pește, care în același timp va fi și un punct de acumulare a apelor în vederea feririi culturilor de inundații. Gospodarii din comuna Oncești, sub îndrumarea comitetului comunal de partid și a comitetului executiv al sfatului popular, au reușit ca în numai cîteva zile de la înființarea șantierului să efectueze peste 1.000 mc săpături de pămînt.

Un ajutor prețios vor primi țăranii muncitori din comuna Oncești la amenajarea acestui eleșteu din partea sătenilor din comunele vecine Ghizdaru și Stănești care s-au angajat să efectueze aproape 10.000 mc de săpături.

Colectiviștii cultivă porumb irigat

Încă nu se desprimăvărase bine, cînd pe malul Sabarului, în dreptul satului Dumitrana, s-a oprit un grup de oameni. Erau membrii consiliului de conducere al gospodăriei colective din comuna Vîrteju, raionul Domnești, regiunea București. Colectiviștii din Vîrteju sînt oameni tare pricepuți în culturile irigate și fiindcă acolo era vorba tocmai de acest lucru, fiecare avea de spus cîte-un cuvînt.

De mult, încă din iarnă, discutaseră ei într-o adunare generală și hotărîseră să cultive porumb irigat. Pe la începutul lui aprilie, însoțiți de inginerul agronom Gheorghe Iordache de la sfatul popular comunal, alegeau pe malul Sabarului locul cel mai potrivit. Petre Cristea, responsabilul grădinii de zarzavat și brigadierul Ion Constantin le arătau celor prezenți unde cred ei că-i cel mai nimerit loc să instaleze pompa și motorul și unde să ridice canalul principal de alimentare.

După ce a ascultat părerile tuturor, inginerul Iordache a scos un caiet, și pe-o foaie albă a schițat planul. În timp ce trăgea pe fila albă liniile care indicau canalul, inginerul dădea și explicații.

Nu i-a trebuit mult timp inginerului Iordache să-i învețe pe grădinarii din Vîrteju cum se amenajează o tarla irigată, deoarece nu era pentru ei ceva nou. Nou era doar faptul că în loc să ude varză sau ardei, urmau să ude porumb, treaba pe care n-o mai făcuseră pînă atunci, decît o dată.

În urmă cu doi ani, au mai amenajat ei o tarla de 10 hectare cu porumb hibrid, cu gînd să-l ude, dar în vara aceea a plouat zdravăn și porumbul n-a fost udat, după cît își amintesc, decît odată. Recolta de pe cele 10 hectare însă a fost de 70 de tone porumb boabe, adică de 7.000 de kg la hectar, ceea ce i-a determinat pe colectiviștii din Vîrteju să amenajeze anul acesta pe malul Sabarului 2 tarlale cu porumb hibrid irigat, una de 15 hectare și alta de 8.

Intre cele două ape din preajma satului, Sabarul și Ciorogîrla, colectiviștii au 100 de hectare de teren. Acest pămînt poate fi foarte lesne irigat. Vorbind despre acest lucru, cu tovarășul Florea Dumitru, președintele gospodăriei, el mi-a arătat un plan de perspectivă.

— Anul acesta, din perimetrul gospodăriei noastre, de 275 de hectare, avem irigate 59 de hectare, adică 4 ha. de cartofi, 12 de grădină, 20 de lucernă și 23 de hectare de porumb hibrid. Pe măsura posibilităților, vom mări mereu suprafața de teren irigat, pentru că nimeni nu poate ști mai bine ca noi, grădinarii, ce mari recolte se obțin de pe pămînturile irigate, vorbea cu însuflețire președintele.

Deocamdată, la Vîrteju a plouat zdravăn. În urma ploilor, Sabarul și Ciorogîrla curg înspumate, învîrtejindu-se pe lîngă țevile pompelor care dorm cu sorburile scufundate în gîrlă. Colectiviștii n-au acum decît o singură grijă: întreținerea culturilor și ce-i drept știu să le îngrijească. Porumbul prășit de două ori parcă se ia la întrecere cu floarea-soarelui, care a și fost prășită de trei ori și-i tare frumoasă.

Mîndru de culturile sale, brigadierul de cîmp Gheorghe Andrei m-a purtat trei ceasuri printre tarlale. Cele văzute mi-au răsplătit din plin osteneala, căci la Vîrteju am găsit oameni despre a căror hărnicie ți-i mai mare dragul să scrii.

I. TERBESCU

DIN UNIUNEA SOVIETICĂ

LA CASA DE ODIHNĂ A COLHOZNICILOR

Crimeea este cunoscută în Uniunea Sovietică drept un loc de odihnă îndrăgit de oamenii muncii. Aici, pe malul însorit al Mării Negre, în pădurile de pini de pe povîrnișurile munților pitorești, se înalță mii de clădiri încăpătoare și luminoase — case de odihnă și sanatorii, care funcționează în tot cursul anului, primind lună de lună zeci de mii de oameni veniți să se odihnească și să-și înviorze sănătatea.

Nu de mult, la marginea orașului Alușta de pe litoralul mării a apărut o nouă clădire de felul acesta. Ea aparține însă nu statului, ci cîtorva colhozuri din raioanele Melitopol din regiunea Zaporoje și Simferopol din regiunea Crimeea.

De șase ani, aceste două raioane se află în întrecere pentru realizări mai bune în muncă. Și iată că nu de mult colhoznicilor le-a venit în gînd să-și construiască o casă de odihnă. Fondurile necesare pentru acest scop au fost alocate de consiliile de conducere ale colhozurilor respective.

...Am poposit la casa de odihnă interraională „Kolhoznik" într-o dimineață. Am făcut cunoștință cu oamenii veniți aici să se odihnească. Erau colhoznici de rînd — tractoriști, grăjdari, pomicultori, mulgătoare, îngrijitoare de păsări. Pentru rezultatele bune pe care aceștia le au obținut în muncă, consiliile de conducere ale colhozurilor i-au trimis gratuit la casa de odihnă. Unii au venit aici pentru două săptămîni, alții pentru 24 de zile.

Intr-unul din dormitoarele confortabile cu gust mobilate, am stat de vorbă cu Nikolai Galkin, tractorist din colhozul „Lenin", raionul Melitopol.

— E tare bine aici, la casa noastră de odihnă, ne a spus el. Mîncarea e gustoasă și sățioasă, distracții avem destule, iar cine dorește poate face și tratament pentru îngrijirea sănătății.

Casa de odihnă „Kolhoznik" are un pavilion cu etaj cu camere de dormit pentru cîte 2—3 persoane, o încăpătoare sală de spectacole, o sală de biliard, o bibliotecă și o sală de lectură cu cele mai noi cărți literare sovietice și străine, o sală de mese și cabinete de tratament medical.

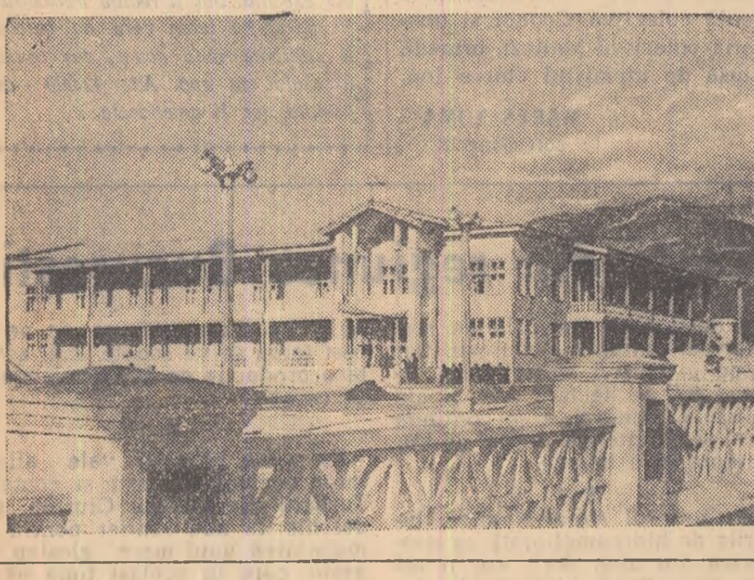
„Bună casă de odihnă avem!" spun cu mîndrie colhoznicii.

V. KRUPENKIN

Un grup de colhoznici veniți la odihnă (de la stînga la dreapta): mulgătoarea Ekaterina Șvigo, legumicultoarea Olga Borijnikova, mulgătoarea Maria Iakovleva și tractoristul Vladimir Bondarenko. (foto 1)

Pavilionul cu camere de dormit al casei de odihnă interraionale „Kolhoznik" din Alușta (foto 2)

R. D. GERMANĂ

Agricultura în următorii șapte ani

La conferința cooperativelor agricole de producție care a avut loc nu de mult în orașul Leipzig, precum și în cadrul discuțiilor purtate în toată țara, oamenii muncii din satele R. D. Germane au dezbătut perspectivele de dezvoltare a agriculturii în următorii șapte ani.

Planul de perspectivă cuprinde toate laturile sectorului agricol, urmărind să demonstreze — în cadrul întrecerii pașnice cu agricultura din Germania occidentală — superioritatea agriculturii socialiste.

Conform prevederilor, în anul 1965, în R. D. Germană se va realiza o producție medie de 3.000—3.200 kg. cereale la hectar. Această cantitate este necesară pentru ca, pe lîngă consumul populației, să se realizeze aproximativ 6,3 milioane tone de cereale pentru nutreț și însămînțări. In următorii șapte ani, recolta medie de cartofi va atinge 24.300 kg. la hectar. Această creștere a producției va permite pe lîngă satisfacerea consumului populației și aprovizionarea industriei, să se asigure o cantitate de 10.000.000 tone cartofi pentru hrana vitelor și pentru sămînță. Astfel, se vor putea realiza prevederile septenalului în ceea ce privește producția de carne.

Sarcina centrală a planului septenal constă în asigurarea unor cantități suficiente de nutrețuri suculente și grosiere. Conform prevederilor, pînă în anul 1965, fiecare cooperativă agricolă de producție din R. D. Germană va asigura pentru hrana vitelor și oilor, pe lîngă cantitățile necesare de masă verde, 7.000 kg. nutrețuri însilozate și 1.200 kg. fîn de fiecare vită.

Dezvoltarea zootehniei constituie una din principalele sarcini în vederea sporirii producției agricole. Consumul principalelor produse alimentare înregistrează în R. D. Germană un progres continuu. Pe această linie s-a stabilit drept obiectiv să se obțină la 100 de hectare cîte 39 de vaci, 130 porci și 35,6 oi, iar efectivul de păsări să crească cu 27,3 la sută. Producția de lapte de la fiecare vacă va crește în 1960 la cel puțin 3.100 kg. iar în 1965 la 3.500 kg.

Planul septenal trasează sarcini sporite industriei constructoare de tractoare și mașini agricole. Pînă în anul 1965, vor fi puse la dispoziția agriculturii 75.000 de tractoare. Numărul remorcilor va crește la 130.000 și începînd din anul 1962 agricultura va fi dotată cu un mare număr de remorci autobasculante moderne.

Expoziția agricolă de la Markkleeberg

Intre 14 iunie și 12 iulie va avea loc la Markkleeberg din apropierea orașului Leipzig, tradiționala expoziție agricolă a R.D. Germane. In afară de obiectivele prezentate de R.D. Germană vor fi expuse produse din Uniunea Sovietică, R.P. Polonă, R. Cehoslovacă, R.P. Ungară, R.P. Bulgaria, R.P. Albania și R.P.D. Coreeană. Se va acorda o atenție deosebită noilor instrumente agricole de măsurat care au fost fabricate din inițiativa C.A.E.R. și expuse la Moscova încă la începutul acestui an.

Cea mai mare parte a exponatelor sînt prezentate de cooperativele agricole de producție din R.D. Germană, care dispun de aproximativ 40 la sută din suprafața cultivabilă a republicii.

Pe pămîntul reînnoit al Vietnamului

Acum cinci ani pe acest pămînt pîrjolea încă războiul. Armata franceză ocupase orașe și sate, zi și noapte pe drumuri și în junglă se auzeau bubuitul tunurilor, exploziile minelor, țăcănitul mitralierelor.

Astăzi domnește aici pacea, se desfășoară o muncă creatoare.

De-a lungul drumurilor se întind nesfîrșite plantații de orez. In rezervoarele de apă, sînt plasele pescarilor. Ici-colo se văd monumente cu inscripția „Patria cinstește pe cel care a căzut pentru ea". Din satele din apropiere, străbate zgomotul vesel al bazarelor, se vînd grămezi de fructe și turte rumene din făină de orez. Tineretul de la sate și orașe a plantat recent cu puieți tot traseul șoselei de 100 km. Circulă autocamioane, trăsuri, pietoni... Viață pașnică, clocotind de muncă.

PACEA IN OFENSIVĂ

După cum se știe, Conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe a intrat în cea de a șasea săptămînă. Dar cît privește lucrările de apropiere a pozițiilor în vederea ajungerii la înțelegere, se află încă la primii pași. Aceasta din cauza reprezentanților occidentali care, în dorința de a menține mai departe regimul de ocupație din Berlinul occidental și atmosfera „războiului rece", se opun oricărei propuneri de înțelegere venită din partea U.R.S.S. și a R. D. Germane. Faptele arată că delegațiile occidentale — potrivit expresiei ziarului „Berliner Zeitung" — „...au venit la Geneva fără dorința de a rezolva vreo problemă".

Poziția necorespunzătoare a reprezentanților occidentali, este viu criticată în întreaga lume. De la un capăt la altul al lumii, oamenii iubitori de pace—conștienți de primejdia pe care o prezintă înarmările cu arme nucleare și remilitarizarea Germaniei occidentale — cer delegațiilor occidentale să discute cu seriozitate propunerile sovietice privitoare la încheierea Tratatului de Pace cu Germania și la problema Berlinului occidental.

In același timp, din toate părțile globului pămîntesc, răsună tot mai numeroase glasurile în sprijinul conferinței la nivelul cel mai înalt. „Muncitorii chinezi și poporul chinez — se spune într-o telegramă adresată din Pekin, conducerii centrale a Uniunii Sindicatelor Libere Germane — cer Conferinței de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe să rezolve în mod pozitiv problema încheierii Tratatului de Pace cu Germania și problema Berlinului occidental". Telegrama pornită din țara celor peste 650.000.000 de oameni constituie numai un exemplu al voinței de neînfrînt a popoarelor de a apăra pacea. Asemenea dovezi pot fi citate cu miile, în fiecare zi.

Ca răspuns la apelul Consiliului Mondial al Păcii, Comitetul partizanilor păcii din Departamentul căilor ferate al Republicii Irak, a adresat, de curînd șefilor guvernelor celor patru puteri, un mesaj în care cer printre altele „...lichidarea regimului de ocupație în Berlinul occidental, încheierea unui acord cu privire la interzicerea folosirii armei atomice și încetarea tuturor experiențelor nucleare care pun în pericol viața și viitorul omenirii".

La 16 iunie, de pe insula Iohon-Japonia — au plecat spre Hiroșima participanții la cel de al treilea „marș al păcii", care vor parcurge 2.000 de kilometri, demonstrînd pentru interzicerea armelor nucleare. Cu 2 zile înainte, în cadrul aceluiași marș, au pornit zeci de mii de oameni și din Tokio și Niigata.

Federația internațională a luptătorilor din rezistență a victimelor și deținuților fascismului, în numele a milioane de oameni, a adresat o declarație Conferinței de la Geneva, cerîndu-i să contribuie la înfrînarea militarismului german.

In discursul rostit la un miting din orașul Gorki, Walter Ulbricht — șeful delegației, R. D. Germane care vizitează U.R.S.S. — a declarat că planului „...de pregătire a războiului", R. D. Germană opune „un plan al păcii: vrem ca la sfîrșitul anului 1961, să întrecem Germania occidentală în ceea ce privește nivelul de trai al populației".

Nu de mult, primul ministru al Canadei, Diefenbaker, a declarat că în nici un caz miniștrii de externe occidentali nu ar trebui să permită eșecul negocierilor cu Uniunea Sovietică ci trebuie să caute orice posibilitate de a realiza un progres. Numeroși locuitori ai orașului Huy, din Belgia, s-au adresat primului ministru al țării lor, exprimîndu-și îngrijorarea că pe teritoriul Belgiei se vor construi depozite militare vestgermane.

Intr-un articol al său, ziarul italian „Avanti" a cerut guvernului italian să reflecteze adînc asupra politicii sale externe și să ia în seamă ideea „...constituirii unei zone denuclearizate extinse la Peninsula Balcanică și la Italia". Ziarul german „National Zeitung" scrie, la rîndul său, că manevrele pe care le întreprind puterile occidentale nu le vor fi de folos și nu pot decît să le înrăutățească pozițiile.

In toate țările lumii crește numărul celor care cer guvernelor să înceteze pregătirile de război și să se asigure pacea.

In Anglia, mișcarea în favoarea înlăturării litigiilor pe calea tratativelor și pentru apropierea dintre est și vest cîștigă de partea ei tot mai largi mase. La 17 iunie, consiliul național al muncii care reprezintă Partidul laburist, Congresul sindicatelor și mișcarea cooperatistă au adoptat o rezoluție în care declară că, indiferent de rezultatele tratativelor de la Geneva, miniștrii Afacerilor Externe ai occidentului și răsăritului sînt datori să ajungă la o înțelegere cu privire la convocarea unei conferințe la cel mai înalt nivel.

Pe drept cuvînt se poate vorbi că „Pacea este în ofensivă împotriva „războiului rece". Popoarele își dau seama că de lupta lor depinde înlăturarea primejdiei ce o prezintă pregătirile făcute de dușmanii omenirii în vederea declanșării unui război atomic. Și dacă actualii conducători ai puterilor apusene nu vor să ajungă la înțelegere, popoarele lor vor ști să găsească o cale de rezolvare a acestei probleme, cu ei, sau fără ei.

ION NICOARĂ

Din țările capitaliste

Pentru apărarea drepturilor sindicale

Potrivit unei știri publicată de ziarul „L'Information de Saigon" și reprodusă de buletinul „Land und Work", peste 14.000 muncitori agricoli de pe plantațiile de cauciuc din Binh-Long, întruniți într-un miting de protest, au obligat pe guvernatorul acestei provincii să renunțe la proiectul de dizolvare a Sindicatului agricol din localitatea Bing-Lam.

Alături de muncitorii agricoli au manifestat și cîteva mii de țărani împotriva manevrelor trusturilor agrare nord-americane, care folosesc situația grea a agriculturii din Vietnamul de sud pentru a acapara tot mai mult economia țării cu concursul marilor moșieri și negustori de orez.

In Vietnamul de sud—scrie ziarul „L'Information de Saigon" producția de orez este în continuă scădere. In anul trecut, țăranii n-au primit nici un ajutor din partea statului pentru a învinge seceta și inundațiile care le-au distrus recolta de orez. In încheiere, autorul acestei știri arată că situația țăranilor din Vietnamul de sud devine tot mai nesigură pe fiecare zi. Aceasta i-a determinat să se alăture muncitorilor agricoli, pentru a lupta împreună împotriva guvernului reacționar și a clicii feudalilor din Saigon.

Salarii de foame pentru muncitorii agricoli din S. U. A.

Muncitorii agricoli de pe domeniile societății americane Bud Incorporation Company din Imperial Valley — California au declarat de curînd o grevă care a durat peste 30 de zile, ca urmare a introducerii noilor norme la culesul legumelor. După cum relatează ziarista americană Lucile Warner în ziarul „The Iowa Farmer" aceste norme reprezintă un ritm de muncă cu adevărat infernal. Compania a profitat de introducerea unei mașini de recoltat legume, pentru a reduce salariile muncitorilor grădinari cu 30%. Mii de muncitori, nemulțumiți de noul tarif, au organizat pichete de grevă. Greviștii au cerut companiei să respecte vechile tarife de plată la recoltatul legumelor și să le garanteze lucru permanent pe domeniile din Imperial Valley... Pentru a zădărnici împotrivirea greviștilor, capitaliștii din Imperial Valley au chemat spre angajare cîteva sute de muncitori agricoli mexicani șomeri. Pichetele de grevă ale muncitorilor grădinari din Imperial Valley au împiedicat însă pătrunderea acestora pe domeniile companiei... După o lună de zile de rezistență, muncitorii agricoli de pe aceste domenii au obținut cîștig de cauză, revenindu-se la vechile tarife, nesocotite de conducerea companiei. Lucile Warner scrie în The Iowa Farmer că monopoliștii din Imperial Valley n-au avut încotro, deoarece prelungirea grevei amenința pierderea a mii de tone de legume ce trebuiau să fie recoltate la timp și care ar fi însemnat pentru Bud Incorporation Company falimentul...

Muncile agricole de vară trebuie grăbite

(Urmare din pag. I-a)

Recoltatul fînului se desfășoară cu încetineală. In Sighet, de pildă, s-au cosit numai 58 de hectare din 2.699 de ha cît are fîneața orașului. In comuna Giulești s-au cosit 25 de hectare din 2.353. In alte comune ca Strîmtura și Călinești recoltatul fînului nici n-a început. Care-i cauza acestor rezultate slabe? După secția agricolă raională cauza-i obiectivă: e încă devreme. După producătorii agricoli cauza e alta: timpul neprielnic. „O să stricăm fînul, dacă-l cosim, spun ei. Plouă și nu se poate usca. Dacă întîrziem cositul, fînul se lemnifică, pierde din calitate. Dar mai bine așa decît să se strice". Deci iată care-i cauza adevărată a mersului nesatisfăcător la recoltarea fînului. Această cauză putea fi înlăturată prin construirea de silozuri cît și prin folosirea altor metode de depozitare și conservare a fînului insuficient uscat. Or, în raion nu s-a construit, anul acesta nici un siloz, iar recoltatul fînului întîrzie din pricina arătată.

Pentru un raion care are zeci de mii de hectare de fîneață și un număr mare de vaci, pentru un raion care trimite tăurași și juninci de prăsilă în numeroase regiuni din țară, nu se poate admite nici cea mai mică rămînere în urmă la recoltarea fînului. Secția agricolă a sfatului popular raional trebuie să intervină cu hotărîre pentru a grăbi terminarea prașilei a doua — lucru extrem de ușor pentru raionul Sighet — pentru ca apoi toate forțele să fie folosite la recoltatul fînului. Sînt cunoscute deja o serie de metode de depozitare și conservare a fînului care permit ca el să fie cosit și pe timp ploios. Insilozarea este una din aceste metode. Iar silozuri pentru murat nutrețul se pot construi fără greutate în raionul Sighet.

ANUNȚ

In atenția cadrelor cu pregătire medie agricolă, silvică și veterinară

Ministerul Agriculturii și Silviculturii în colaborare cu Asociația Științifică a Inginerilor și Tehnicienilor din R.P.R. vor elabora și publica „Anuarul cadrelor tehnice și de specialiști cu pregătire medie agricolă, silvică și veterinară". In acest scop cadrele cu pregătire medie sînt obligate să completeze formularele tip de fișă personală pe care, după completare, le vor trimite — pînă la 1 iulie 1959 — pe adresa: „Ministerului Agriculturii și Silviculturii, Bulevardul Republicii nr. 24, București. Pentru comisia de elaborare și editare a Anuarului".

Formularele tip de fișă personală pot fi ridicate de la secțiile agricole regionale și raionale, trusturile gostat, direcțiile silvice, filialele regionale A.S.I.T., unitățile de învățămînt și cercetări științifice.

Fișele vor fi completate de absolvenții următoarelor școli de nivel mediu din sistemul M.A.S.: școli de agricultură de gradul II, licee agricole, școli conductori tehnici, școli de subingineri, școli medii tehnice, școli tehnice de maiștri, școli tehnice, școli speciale de doi ani pentru gospodăriile agricole colective. Fișele vor fi completate și de maiștrii asimilați în condițiile Hotărîrilor 91/1955 și 1434/1956.

CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT

„Cupa regiunilor" la oină

După campionatul republican de oină, cea mai disputată competiție la această disciplină sportivă este „Cupa regiunilor", la care participă cei mai buni jucători din țară. Cea de-a 2-a ediție a acestei competiții, se află, în prezent, în faza finală. Pentru turneul final, care va avea loc în zilele de 20 și 21 iunie la Cluj, s-au calificat reprezentativele regiunilor București, Baia Mare, Suceava și orașul București.

Reprezentativa regiunii București, formată din jucătorii de la Avîntul Curcani, raionul Oltenița, Victoria—Bila, raionul Drăgănești Vlașca și Avîntul—Băduleasa, raionul Turnu Măgurele, a reușit în primele 2 etape să elimine din competiție reprezentativele regiunilor Ploești și Stalin. De asemenea, o comportare meritorie a avut și reprezentativa regiunii Suceava, formată pe scheletul echipei Avîntul Frasin. Aceasta a întrecut reprezentativele regiunilor Galați și Bacău.

In prezent, echipele finaliste, pe care le-am menționat mai sus, se pregătesc intens pentru etapa finală care se va disputa sistem turneu — tur și retur.

Exemplu demn de urmat

Problema încasării cotizațiilor U.C.F.S. de la toți membrii i-a frămîntat mult pe cei din conducerea asociației sportive „Stăruința" din Acățari, raionul Tg. Mureș, în frunte cu președintele Szatmari Imre; aceasta deoarece responsabilul administrativ trebuia să se ocupe în permanență de cei 115 membri.

Unii membri rămăseseră mult în urmă cu cotizațiile și aceasta a dat de gîndit conducerii. Inițiativa și preocuparea față de această problemă i-a ajutat pe cei din Acățari să rezolve în chip deosebit realizarea planului de încasare a cotizațiilor. Adunarea generală a găsit bună propunerea și a aprobat să se acorde în contul cotizațiilor zile-muncă (toți sportivii fiind membri în G.A.C.). Astfel, s-a ajuns la un total de 115 zile-muncă, date în contul cotizațiilor care vor contribui la îmbunătățirea situației materiale a asociației sportive. Astfel, în primul rînd se va amenaja o popicărie cu două piste, care să stea la dispoziția zecilor de amatori ai acestui sport.

In fruntea acestei acțiuni s-au situat colectiviștii Bakkai Ernö, care a acordat 6 zile-muncă, Kocsis Dénes 5 zile-muncă, Nagy Beniamin 4 zile-muncă, pentru asociația sportivă „Stăruința" din Acățari. De asemenea, toți membrii asociației sportive și-au luat angajamentul în unanimitate ca prin muncă voluntară să fabrice cărămizile necesare construirii popicăriei, astfel ca pînă la 23 August aceasta să fie dată în folosință.

La numai o săptămînă de la inițiativa colectiviștilor din Acățari, cu sprijinul și îndrumarea organizației de bază P.M.R. cu prilejul adunării generale și cei din asociația sportivă „Viață Nouă" din Ciba — Nicolești au urmat exemplul celor din Acățari. In fruntea acestei acțiuni s-a situat președintele asociației sportive tov. Șandor Bela. La inițiativa lui au răspuns 102 membri ai asociației care au acordat în contul cotizației U.C.F.S. cîte o zi-muncă.

PAUȘ IOAN
corespondent

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. București, telefon 17.60,10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".